

BOYUN EĞME

Aydın Bildirisi: Bir demokrasi dilenciliği

Sosyalist sistemin yaptırdığı zoraki fren kalktı, kapitalizmin demokrasiyle oyalanacak vakti yok. Siyasetçinin de, aydının da içi boşaltıldı bu nedenle. Ahmakları başkan, aptalları aydın tayin ediyorlar uzun zamandır. ■ Sf. 6

Eğitimde gerici kuşatmayı halk dağıtacak

'SINIF' MÜCADELESİ

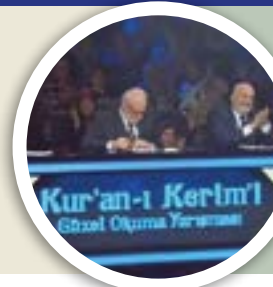
KATAR'IN DERDİ ÖNCE ONU GERDİ / TULGA BUĞRA IŞIK ■ Sf. 8

**Küba'da
TKP - KKP
görüşmeleri**
■ Sf. 16

**Koç Holding
AKP'yle de
'KOÇ gibi'**
Adile Kaya
■ Sf. 15

**Cemaat
"kerhane"yi
tartışıyor**
Orhan Gökdemir
■ Sf. 12

2 HAZİRAN/MUĞLA

Mermer işleme tesisinde çalışan Mustafa Akgündüz, kesim yapılan mermer blokun altında kalarak hayatını kaybetti.

2 HAZİRAN/İZMİR

Kepçe operatörü Kemal Öner yaşanan kazada yaşamını kaybetti. Kemal Öner, Koma Tofan müzik grubunda müzisyendi.

3 HAZİRAN / SİNOP

Tarihi gemi tersanesinde çalışan Mehmet Kuru, "Deniz Yıldızı" isimli gezi teknesini tamir ettiği sırada teknenin üstüne yıkılması sonucu teknenin altında sıkışarak yaralandı. Kazayla ilgili araştırma başlatıldı.

4 HAZİRAN / AYDIN

Samsun'dan Aydın dağlarında arazi yolu açma ve düzeltmeye gelen Sinan S., kullandığı paletli kepçe yamaçlı arazide dengesini kaybedince uçuruma sürüklendi. Kepçe 30 metre yükseklikten dereye yuvarlanırken, işçi araçtan atlayarak canını kurtarmayı başardı. İş kazası, medyada "400 bin TL değerindeki iş makinesi hurdaya döndü" vurgusu ile yer aldı.

5 HAZİRAN/HATAY

Kılıçlar Kütük Üretim Tesisinde, metal ergitilen ocağın patlaması nedeniyle yangın çıktı. Çok sayıda işçi yaralanırken Mustafa Damar yaşamını yitirdi.

5 HAZİRAN/GÜMÜŞHANE

Cengiz inşaatın şantiyesinde kamyon şoförü olan Ali Zengin aracın uçuruma yuvarlanması sonucu yaşamını yitirdi.

6 HAZİRAN/LÜLEBURGAZ

Beton fabrikasında devrilen mikserin altında kalan Mustafa Deydey yaşamını yitirdi.

İŞİĞ MECLİSİ MAYIS AYI RAPORUNU AÇIKLADI

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin hazırladığı rapora göre Mayıs ayında en az 146, ilk beş ayda 741 işçi yaşamını yitirdi. En fazla ölüm tarım ve orman (37), inşaat ve yol (30), taşımacılık (23) işkollarında yaşandı. Raporda, ölümlere en fazla ezilme, göçük, trafik ve servis kazaları, yüksekte düşme, kalp krizi ve beyin kanaması, elektrik çarpmasının neden olduğu belirtildi.

SAMANALTI / Sait Munzur

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça kritik eşikte

Tutuklu bulunan Nuriye Gülmen'le Semih Özakça açlık grevinde 100. günün eşiğinde. İçeride tecrit koşullarında tutulan Gülmen ve Özakça'nın durumu da gün geçtikçe kötüleşiyor. Doktor Benan Koyuncu, iki eğitimcide kalp yetmezliğine doğru gidişin başladığını söyledi. Gülmen ve Özakça'yla ilgili söylenenlerin ötesinde gözden kaçan daha ciddi bulgular olabileceğini söyleyen Koyuncu, "Cezaevinde muayeneyi kabul etmiyorlar, bizim muayenemize de izin verilmedi" dedi. Gülmen ve Özakça'nın B1 vitamini taleplerinin karşılanmadığını anımsatan

Koyuncu, "Nuriye'nin kas ağrılarının şiddetlendiği, sırtındaki sızının arttığı, artık oturduğu yerde bile ayaklarını yere basamadığı söylendi. Hem Nuriye'de hem de Semih'te ışığa karşı hassasiyet oluşmuş" diye konuştu.

Dergiyi hazırladığımız sırada dışarıda da durum değişmemişti. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın serbest bırakılması için eylemlerini sürdüren emekçilere polis yine saldırdı. Önce darp ederek gözaltına almaya çalışan polisler, vekillerin engeliyle karşılaşınca emekçilere ve destek için etrafta bulunanlara gaz sıktı. Gazlı saldırıda fenalaşan Acun Karadağ hastaneye götürüldü. Faşizm bildiğiniz gibi...

**BOYUN
EĞME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 78

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayıncılık ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzulugil

Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzulugil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç

ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Osmançık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

Deliye her gün darbe

Hürriyet'e atanan AKP'li Abdulkadir Selvi, "Yeni darbe girişimi iddiası" konulu yazılarını sürdürüyor. Selvi'ye göre yeni darbe tarihi 15 Haziran. Selvi, bu konudaki ısrarlı yazılarını üzerine şimdi ne iş yaptığı tam olarak bilinmeyen eski Başbakan Binali Yıldırım'ın kendisine "Darbe yapacak olan tarih verir mi?" dediğini aktardı. Selvi, 15 Haziran'ı işaret ederek "Bu sefer bir tarihten söz etmişler" dediğini aktardı.

Selvi'nin iddiasının kaynağı Rodos'taki FE-TÖ'cü kaçaklar. Selvi'nin aktardığına göre şöyle demişler; "15 Haziran'a kadar ne olacağını göreceğiz. Bu sefer çok kan akacak. Bayramı kimin

yapacağını göreceğiz."

Bu arada CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu "bugün yarım açıklarım" dediği "kontrollü darbe" iddiasını açıklamaktan vazgeçti. Vazgeçmekle yetinmeyip "Darbeyi cemaatin yaptığı kuşku götürmez" dedi.

İşte böyle. Darbe girişimiyle kimi aklını, kimi de ahlakını yitirdi. Bundan sonra darbe paranoyası ile yaşayana her gün darbe!

BOŞVER İNCİRLİK'İ SANA BİR ŞEY OLMASIN

Referandumdan önce AB'ye yüklenerek oy devşirmeye çalışan AKP Genel Başkanı Tayyip Erdoğan şimdi ilişkileri tamir etmeye çalışıyor. Zaten AB'den gelen sinyaller de bu çabanın takdir edildiği yönünde. Özetle son zamanlarda ilişkiler gayet iyi. Almanya ile yaşanan İncirlik gerilimi dışında...

Almanya Başbakanı Angela Merkel de bu konuda ilk kez açıklama yaptı ve "İncirlik'ten çekilsek de Türkiye ile diyalog

sürmeli" dedi. Anlaşılan o ki, Almanya İncirlik üssünü artık hiç önemsemiyor. Bu Türkiye'nin de giderek önemli bir ülke olmaktan çıktığı anlamına geliyor. Nitekim bu konuşmadan kısa bir süre sonra Almanya Savunma Bakanı Ursula von der Leyen'in 260 Alman askeri ile tornado uçaklarını İncirlik'ten çekme planı Bakanlar Kurulu'nda kabul edildi. Şu belli; son ana kadar eski adamlarını deliğe süpürmeyecekler. Ama bu itip kakmayacakları anlamına da gelmiyor.

Rabbi Bülent Arınç'a verdikçe veriyor

Birçok veciz ifadesi yanında kazandıkları bir seçimin ardından "rabbim verdikçe veriyor" sözüyle ünlenen Bülent Arınç'a rabbi vermeye devam ediyor. Damadı FETÖ imamı olduğu iddiasıyla tutuklanan Arınç'ın Kozmik Oda davasındaki talebi reddedildi. Arınç'a yönelik suikast iddialarıyla başlayan ve devlet sırrı niteliğindeki belgelerin bulunduğu Genelkurmay Başkanlığı Seferberlik Bölge Başkanlığı'nda günlerce süren aramalara ilişkin soruşturmada görev yapan hâkim ve savcıların yargılandığı davada, Arınç'ın ve diğer bazı isimlerin müdahillik talebi kabul edilmedi. Duruşma 20 Eylül'e bırakıldı.

Bu arada sıranın Arınç'a geldiği, onun da tutuklanabileceği iddia ediliyor. Galiba Arınç ilk defa rabbine daha fazla vermemesi için dua ediyor!

Yeni Türkiye'nin sembolleri

Çok sembolü var yeni Türkiye'nin. Burhan Kuzu mesela. Artık Havuz Bingöl diye anılan Yavuz Bingöl veya Recep İvedik karakteri ile ünlenen Şahan Gökba-kar. Şamil Tayyar veya Mehmet Metiner. Aynı enflasyon futbolunda da yaşanıyor. Arda Turan, Rıdvan Dilmen, Fatih Terim, Yıldırım Demirören... O kadar çoklar ki!

Bu sembollerden biri, uçakta bir gazetecinin boğazını sıkıp ağır küfürler ederek Yeni Türkiye davranışlarından birini daha sergiledi. Tanrı hepimizi esirgedi de "oruç başıma vurdu" diye savunmadı kendini.

Bana laf edeni keserim, yaptım yine yaparım, kodum mu oturturum melalinden bir şeyler geveledi.

Bu arada Arda adlı o topçu-

nun boğazını sıkıttığı gazetecinin de bütün bu sembollerle pek samimi pozları saçıldı ortalığa. Belli ki tecrübeli duayen gazeteci de haber kaynaklarıyla mesafesini pek ayarlayamıyordu.

Haliyle TV'lerin biricik yorumcusu Rıdvan Dilmen'e sordular olup biteni. Dilmen, "Arda haklı" dedi, haklıydı. Sonra da konuyu İzmir Marşı'na getirdi. Tezahüratların ideolojik bir amacı olduğunu kastederek "Taraftarlar stadyumlarda siyaset yapmayı bırakmalı" dedi ve İzmir Marşı söylenmesini eleştirdi.

İşte topçusuyla, popçusuyla, gazeteci-siyle, futbol yorumcusuyla Yeni Türkiye. Efendiler bu sizin eserinizdir, lütfen üzerine basmayın!

Ortadoğu'da Trump dönemi:

ABD yanında saflar sıklaşıyor

Katar ve Türkiye uzun süredir ortak politikalar yürütüyor, Hamas ve Müslüman Kardeşler'e destek veriyor. Suudi Arabistan'ın Katar'a "Hamas ve Müslüman Kardeşler'e desteğin kesilmesi" koşulunu koyması, AKP ve Erdoğan açısından da düşündürücü olmalı. Türkiye'nin bu krizin dışında kalması pek de mümkün değil.

■ TULGA BUĞRA IŞIK

Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır ve Bahreyn, 5-6 Haziran tarihlerinde Katar ile diplomatik ilişkilerini kestiklerini duyurdu ve Katar'daki tüm vatandaşlarını ülkeden ayrılmaya çağırdı. Aynı şekilde Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn'deki Katarlıların 2 hafta içerisinde ülkeyi terk etmeleri istendi. Katar, Yemen'e müdahale etmekte olan koalisyondan atılırken, Katar merkezli El Cezire'nin ofisleri kapatılmaya başlandı. Katar'a kara sınırını kapatan Suudi Arabistan, ülkeye gıda geçişlerini durdurdu, Katarlı bankalarla para transferinin durdurulmasını istedi. İran, Katar'a gıda göndermeyi teklif etti ve Katar Havayolları'nın uçuşlarını İran hava sahasını kullanarak gerçekleştireceği açıklandı.

Katar ve diğer Körfez ülkeleri arasında geçtiğimiz yıllarda önemli gerilimler yaşanmıştı. 2014 yılında Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn, Katar'ın Hamas ve Müslüman Kardeşler'i desteklemesi sebebiyle Katar'dan büyükelçilerini çekme kararı almıştı. "Arap Baharı" sırasında da, Katar'ın Müslüman Kardeşler'e verdiği destek bölgede gerilime sebep olmuştu. Ancak Müslüman Kardeşler yönetimlerinin istikrar kazanamaması ve kısa sürede iktidardan inmesi, örgütü destekleyenleri bölgede

yalnızlaştırdı.

GERİLİM NASIL YÜKSELDİ

Mayıs ayında Katar Emiri'ne ait bir açıklama Katar Haber Ajansı'nda yayımlandı. Açıklamada Körfez ülkelerine eleştiriler yöneltilerek, İran'ın "İslami bir güç" olduğu, İran'a karşı alınan tutumun "akıllıca olmadığı" söyleniyordu. Açıklamada Katar'ın ABD Başkanı Donald Trump ile "gerilimleri" olduğu da belirtiliyordu. Katar Emiri'nin açıklamasının büyük tepki çekmesi üzerine, devlet ajansının sitesinin hacklendiği ve açıklamanın başkaları tarafından yerleştirildiği öne sürüldü. Ancak bu iddia açıklamanın devlet televizyonunda nasıl yayımlandığını açıklamıyordu. Ayrıca Katar, İran ile yakın ilişkileri olması sebebiyle bir süredir bölge ülkelerinin hedefindeydi.

ABD Başkanı Donald Trump, bölge gezisinde İran'ı hedef alan konuşmalar yapmış, İran'ın bölgedeki en büyük tehdit olduğunu söylemişti. İran'ın açıklamaları Suudi Arabistan başta olmak üzere Katar dışındaki Körfez ülkeleri tarafından memnuniyetle karşılanırken, yapılan yüzlerce milyar dolarlık silah anlaşması da ABD'nin Suudi Arabistan'a koşulsuz desteğinin işareti oldu. ABD ile iyi ilişkileri olan Katar, bölgedeki en büyük ABD askeri üssüne de ev sahipliği yapıyor. Ancak

Trump yönetimi, İran'a karşı tavrını giderek sertleştirirken bölgede çatlak ses istemiyor.

KATAR-İRAN İLİŞKİLERİ

Katar Dışişleri Bakanı tarafından yapılan açıklamada Suudi Arabistan'ın Katar'a yönelik açıklamalarının "çelişkili" olduğu söylendi. Suudi Arabistan hem Katar'ın İran'ı desteklediğini savunuyordu hem de bölgede İran'la savaşmakta olan cihatçı örgütlerin Katar tarafından finanse edildiğini iddia ediyordu. Batı basını da bu durumu doğrulayan haberler yaptı. Financial Times'a göre diplomatik ilişkilerin kesilmesinde Katar'ın "İran destekli" gruplara verdiği para rol oynamıştı. Haberde Katar'ın Irak'ta bulunan Ketaib Hizbullah'a yüzlerce milyon dolar verdiği söyleniyordu. Habere göre Irak'ta "İran destekli" gruba para veren Katar, Suriye'deyse El Kaide'ye 300 milyon doları bulan ödeme yapmıştı.

Katar'la İran arasındaki ilişkilerin temelinde iki ülkenin ortak doğalgaz sahası yatıyor. Dünyanın en büyük doğalgaz sahası, Katar ve İran tarafından birlikte kullanılırken Katar'ın gelirinin büyük kısmını da bu saha oluşturu-

yor. Bu durum İran'a karşı atılacak adımlardan Katar'ın da etkilenmesine sebep olurken, enerji piyasasında artan rekabet de Katar ve Suudi Arabistan arasındaki sürtüşmeleri artırdı. 2005'ten beri doğalgaz çıkartma faaliyetinde genişlemeye gitmeyen Katar, Nisan ayında güney sahasında yeni bir proje başlatacağını duyurdu. Katar ve Suudi Arabistan arasındaki gerilimin zamanlaması bu bakımdan da dikkat çekici.

İSRAİL VE BÖLGEDEKİ DURUM

ABD, uzun süredir Ortadoğu'da oluşturduğu güç boşluklarını doldurmayı başaramıyor. Bu durum, Irak ve Suriye başta olmak üzere pek çok ülkede "İran yanlısı" grupların güç kazanmasına sebep oldu. Eski ABD Başkanı Barack Obama, İran'ın diplomatik yaptırımlar ve askeri tehditlerle alt edilemeyeceğini, tersine bunların İran'ın prestijini artırarak İran'ı güçlendirdiğini düşünerek İran ile diplomasi yolunu seçmişti. Bu yol ABD'nin İsrail ve Suudi Arabistan'la gerginlik yaşamamasına sebep olduğu gibi, İran'dan istenen tavizlerin alınmasını da sağlayamadı.

ABD Başkanı seçilen Donald Trump'ın, bölgedeki müttefiklerine en büyük vaatlerinden biri de İran karşıtı politikalara geri döndü.

İsrail Savunma Bakanı Moşe Ya'alon, Katar krizine dair yaptığı açıklamada tartışmaya yer bırakmadan olanı söyledi ve "İsrail, Katar hariç Sünni Arap ülkelerle aynı gemidedir" dedi. İsraili bakan, İsrail'in karşısında 1967'deki gibi bir Arap koalisyonu bulunmadığını, kendileri için ana tehlikenin İran olduğunu vurguladı. İsrail'in uzun süredir bölgede aktif bir İran karşıtı eksen istediği kuşkusuz, Katar krizi tam da bunu sağlamış görünüyor. Bu durum, İsrail'in endişe duymadan hareket edebileceği anlamına da geliyor. Türkiye'yle ilişkileri "normalleşen" İsrail, ABD'den de hemen her konuda destek alarak adım atabiliyor.

İsrail yayını Jerusalem Post, Katar'a uygulanan yaptırımların İsrail'e yaradığını duyuran bir analiz yayımladı. Katar'ın Hamas'a verdiği mali ve diplomatik destek sebebiyle, Katar'a uygulanan yaptırım Hamas'a zarar veriyor, yaptırımlarla birlikte Hamas, Katar için katlanamayacağı bir sorumluluğa dönüşüyor.

Uygulanan yaptırımlar, İsrail ile Suudi Arabistan Mısır ve diğer Körfez ülkelerini yakınlaştırdığı gibi "ABD etkisinin bölgeye geri geldiğini" de göstermiş oluyor. Yapılan analizde, Katar'a yaptırım uygulanmasının "terörü gayri meşru hale getirdiği" ve "İsrail hükümetinin elini güçlendirdiği" belirtiliyor. Yazıda İsrail'in "ilginin merkezinde olmamaktan" ve baskı görmemekten çıkar sağladığı da kaydediliyor.

TÜRKİYE VE KATAR

Katar'a uygulanan yaptırımları öven Trump, bölgeye yaptığı ziyaretin "karşılığını aldığını" belirterek Suudi Arabistan'dan yana olduğunu yeniden belli etti. Donald Trump, Katar'a karşı alınan tutumun "terörü bitirebileceğini" söyleyecek kadar ileriye gitti. Katar'a verilen destekse epey sınırlı oldu. Rusya sorunun diyalogla çözülmesini isterken, Almanya Dışişleri Bakanı Sigmar Gabriel,

Trump'ı Ortadoğu'yu karıştırmakla suçlayarak diplomatik ilişkilerin sürmesini istediklerini duyurdu. Katar'ın esas destekçisiyse Türkiye oldu. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan, Katar'a uygulanan yaptırımları "doğru bulmadığını", "peşinen" ifade ederken Katar'ın tutumunu "takdirle karşıladığını" belirtti. Katar'ın "terör zanlısı" olarak gösterilmesinin "çok ağır bir itham" olduğunu belirten Erdoğan, "burada farklı bir oyun oynanıyor, bu oyunun arkasında kimler var şu an henüz onu tespit edebilmiş değiliz" diye konuştu.

Katar ve Türkiye'nin bölgede uzun süredir ortak politikalar yürüttükleri biliniyor. İki ülke de Hamas ve Müslüman Kardeşler'e destek veriyor. Katar, bir süredir Müslüman Kardeşler'e destek verdiğini açıktan ifade edemezken Türkiye bu konuda çekince duymuyor. Erdoğan, bir "iç politika" konusu haline getirdiği Mısır vesilesiyle düzenli olarak bu konuda mesajlar veriyor. Bu durumda Suudi Arabistan'ın Katar'a "Hamas ve Müslüman Kardeşler'e

desteğin kesilmesi" koşulunu koyması, AKP ve Erdoğan açısından da düşündürücü olmalı. Katar ile gelişmiş ticari ortaklıkları olan, Katar'a askeri üs kuran Türkiye'nin bu krizin dışında kalması pek de mümkün değil.

KATAR NE YAPABİLİR?

Katar'ın karşısındaki koalisyon, kendi içerisinde de çatlaklar barındırıyor. Örneğin Suudi Arabistan ve BAE, Yemen'de tamamen zıt kutupları destekliyor. BAE, Güney Yemen ayrılıkçılarına açık destek verirken Suudi Arabistan, Mansur Hadi önderliğindeki kukla hükümetin Yemen'in tamamını yönetebilmesi için uğraşılıyor. Suudi Arabistan ve Mısır, Suriye ve Sina sebebiyle karşı karşıya gelebiliyor. Ancak bunların tamamı Katar meselesinde önemsizleşmişe benziyor. Katar krizi, bölgede diğer çatışmaların üstünü örterek, yeni bir eksen yaratıyor.

Katar'ın kolay bir çıkış yolu olmadığıysa açık. Kendisini İran eksenine yerleştirmesi coğrafi, ekonomik ve diplomatik sebeplerle mümkün olmayan Katar, İran'dan tamamen kopmayı da düşünmez. Benzer biçimde Katar'ın Müslüman Kardeşler ve Hamas ile bağlarını tamamen koparması, ülkenin bölgedeki tüm etki alanından vazgeçmesi anlamına geliyor. El Cezire ofislerinin kapatılması ve diplomatik yaptırımlar, denge siyaseti izleme yolu kapanan Katar için "oyunun sonu" anlamına geliyor olabilir. ■

Katar Emiri Şeyh Temim bin Hamad El Sani

Bir demokrasi dilenciliği olarak aydın bildirisi

Sosyalist sistemin azgın piyasa mekanizmasına yaptırdığı zoraki firen kalktı, kapitalizmin demokrasiyle falan oyalanacak vakti yok. Siyasetçinin de, aydınının da içi boşaltıldı bu nedenle. Ahmakları başkan, aptalları aydın tayin ediyorlar uzun zamandır.

■ GÖKÇE GİRESUNLU

Türkiye tarihindeki en önemli "aydın dilekçesi" "Türkiye'de Demokratik Düzene İlişkin Gözlem ve İstemler" başlıklı 5 Mayıs 1984'te Cumhurbaşkanlığı ve Meclis Başkanlığı'na sunulan "Aydınlar Dilekçesi"dir. Başını Aziz Nesin ve Yalçın Küçük'ün çektiği 1300 imzalı 6 sayfalık dilekçe ile 12 Eylül cuntasına çok cüretkâr bir uyarı yapılmıştı.

O dilekçenin ardından pek çok aydın dilekçesi yazıldı, imzalandı, yayınlandı. Bunlar dönemin ruhuna, ihtiyaçlara, "demokrasi mücadelesinin" imkânlarına göre şekillenen metinlerdi. İşlev üstlenen var üstlenmeyen var. Boşlukta bir hoş seda gibi yankılanan var, sessizce unutulmaya terk edilen var. Ama şurası artık açık: "Demokrasi mücadelesi" için imkânlar hızla tükenip gidiyor. Burjuva demokrasisi yolun sonunu çoktan gelip geçti. Seçim dedikleri koca bir soytarılıktan ibaret. Sosyalist sistemin azgın piyasa meka-

nizmasına yaptırdığı zoraki firen kalktı, kapitalizmin demokrasiyle falan oyalanacak vakti yok. Siyasetçinin de, aydınının da içi boşaltıldı bu nedenle. Ahmakları başkan, aptalları aydın tayin ediyorlar uzun zamandır. Haliyle herhangi bir "aydın dilekçesi"nin de eğer içinde "iyi saatlerde olsunlar"ın parmağı olan organize bir iş değilse, işe yarar bir yankı yaratması çok zor.

Durum böyle ancak durumun böyle olması aydın dilekçelerinde bir düşüş anlamına da gelmiyor. Krizden krize sürüklenen Türkiye söz konusuysa tam tersi bile söylenebilir. Çok aydın bildirisi var bizde ama ne yazık, az aydınımız var. O yüzden bütün bildirilerin ortak noktaları oluşuyor zorunlu olarak. Oya Baydar bunlardan biri. Neredeyse her bildiri-nin sözcüsü o. Murat Belge mutlaka her bildiriye imzacı. Hasan Cemal, Zeynep Tanbay gibi başka demirbaşlar da var. Son zamanlarda refleksi

yavaşlayan Lale Mansur'un yerini aldı Tanbay. Şanar Yurdatapan ve Baskın Oran da performans düşüklerden. Onların yerini de Bülent Keneş ve Levent Gültekin gibi gençler doldurdu.

DEMOKRASI İÇİN BİR İMZA VER

Son yılların aydın dilekçelerinin ekseriyeti "Demokrasi İçin Birlik" adını taşıyor. Oya Baydar'ın sözcülüğünü yaptığı Birlik'in evveliyatı 2009'a dayanıyor. İlk kez "Çatı Partisi Girişimi" olarak bilinen siyasi arayış etrafında bir araya gelmişler, 2009 yılı Haziranında Ankara'da "Demokrasi İçin Birlik Konferansı" yapmışlar. Bir politik ortaklık geliştirmenin imkânları ve biçimleri üzerinde tartışmışlar. Tartışmayı bitirince "Demokrasi İçin Birlik Hareketi" adıyla sürdürecekleri çalışmalarını çerçeveleyen bir sonuç bildirgesi yayınlamışlar. O tarihten bu yana yavaş fakat emin

adımlarla ilerlemişler. Büyük olasılık imzacıları arasında Oya Baydar'la Murat Belge'yi görünce önemsizdir deyip arkamızı dönmüşsünüzdür, mühimdir oysa.

Şöyle demişler bildirgelelerinde: "29 Mart yerel seçimleri, Kürt halkının adil ve onurlu bir barışa yönelik iradesini ortaya koyduğu kadar, Türkiye'nin kentlerinde yaşayan diğer emekçi ve ezilen kitlelerin toplumsal ve siyasal olarak sahipsiz bırakıldıkları bir kriz tablosunu da netleştirmiştir. Krizi, ulusalcı militarist güç odakları, inkârcı millî güvenlik rejiminin restorasyonu ile aşmayı öngörüyoruz." Bildirgenin merkezinde elbette "topluma sistematik olarak gözdağı veren darbe-

OYA BAYDAR: NÖBETÇİ İMZACI

Son yıllardaki aydın bildirilerinin bilançosunu çıkarmanın en kolay yolu Oya Baydar'ın etkinliklerini izlemek. Mesela 2016 Ocağında "Barış Grubu" sözcüsü olarak HDP'yi ziyaret etmiş. Bir ay sonra Şubat'ta bir bildiri yayınlamış. Hasan Cemal, Oya Baydar ve Baskın Oran'ın da imzaladığı metinde "Erdoğan Rejimi Türkiye'yi felakete götürüyor. Buna boyun eğemeyiz, eğmeyeceğiz" demiş. Çağrıcılar arasında Aydın Engin, Baskın Oran, Bülent Keneş, Celal Başlangıç, Cengiz Aktar, Doğan Özgüden, Fikret Başkaya, Hasan Cemal, Şaban İba, Şanar Yurdatapan ve elbette Zeynep Tanbay var.

Sonra aynı ay içerisinde bir aydın bildirisi daha... Kendilerine "Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi" adını veren 209 kişi,

"Suriye'de Savaşa Hayır" başlıklı bildiri yayınlamış. Kimler imzalamış? Baskın Oran, Aydın Engin, Oya Baydar, Hasan Cemal, Şanar Yurdatapan ve tabii Zeynep Tanbay.

Aynı ekibin üç ay sonra yayınladığı bildiri-nin konusu ise yeni anayasa ve tek adam rejimi. Ama arada isimde küçük bir rötuş yapılmış. "Demokrasi İçin Birlik", "Önce Demokrasi Girişimi"ne dönüşmüş. Aralarında Oya Baydar, Baskın Oran ve HDP ile CHP milletvekillerinin de bulunduğu 237 aydın, gazeteci, aktivist ve siyasetçi hazırlanan bildiriye imza koymuş.

Bir aydın bildirisi gelirse önünüze, kimlerin imzaladığına bakmadan önce Oya Baydar imzalamış mı imzalamamış mı ona bakın. Anlarsınız!

ci-milliyetçi zihniyetler” var. Yıl 2009. Gören de sanır ki Ergenekoncular Silivri’den kaçmış, yönetime el koymuş. Belli ki onlar da öyle sanıyor. Şöyle diyorlar: “Demokrasi için Birlik Hareketi, askeri vesayet’in ortadan kalkmasını önemli bulmakla birlikte, tekellerin inkârcı devlet iktidarı geriletil-medikçe demokratikleşmenin olanaklı olmadığını hatırlıyor, 12 Eylülcüler de dâhil olmak üzere Ergenekoncular ve Susurlukçular gibi çetelerin tümünün açığa çıkarılıp hak ettikleri cezalara çarptırılmasının takipçisi olacağını bildiriyor.” Bir yıl sonra gidilecek referandumda ortaya çıkacak büyük “yetmez ama evet” hareketinin ipuçları gördüğünüz gibi bu bildiriye kendini güçlü bir biçimde açığa vuruyor.

Peki, bu 100 yıllık askeri vesayetten kurtuluş kimlerin eseri olacak? Cevap bildiriye: “Gerçek bir barış ve özgürlükler Anayasası, Kürtlerin; emekçilerin; halkına sahip çıkan aydınların; Hallac-ı Mansurların, Pir Sultanların eşitlikçi değerlerini özgürce yaşatmak isteyen Alevilerin; inanç özgürlüğü isteyen Müslümanların; fiziksel, psikolojik, cinsel baskı, sömürü, ezilme ve şiddete maruz kalan

kadınların; cinsel kimliği üzerinden dışlananların; sınır tanımaksızın yaşanan doğa ve tarih yıkımına karşı sınır tanımaksızın ekoloji ve dostluk köprüsü ile karşı çıkanların, neredeyse kaderleriyle baş başa bırakılmış engellilerin, bu ülkenin gündemine hep birlikte ağırlık koymaları ile ortaya çıkacaktır.” Ufuk Uras’ın yerinden zıplayıp tuhaf bir dansa başladığını görür gibisiniz değil mi? Araya her nasılsa sıkışmış “emekçiler” olmasa tadından yenmez.

ORGANİZATÖR RIZA TÜRME

Şaşırtıcı; Bu toplantıların organizatörü eski AHİM Yargıcı ve CHP’li Rıza Türmen. 2016’daki önemli toplantı da Rıza Türmen ve yine CHP kökenli Binnaz Toprak’ın çağrısıyla olmuş. Demokrasi İçin Birlik’in o çağrısının hedefi toplumsal muhalefeti bir araya getirmek olarak açıklanmış. Ancak ilk toplantıdan sadece “Başlangıç Bildirgesi” çıkmış ve Eylülde yapılması tasarlanan kurultay için hazırlık koordinasyonu oluşturmuş. Demokrasi İçin Birlik’in “Başlangıç Bildirgesi”nde, Türki-

ye’nin giderek büyüyen bir demokrasi krizi içinde, hızla karanlık bir geleceğe

doğru sürüklendiğine dikkat çekiliyor. Ayrıca seçimde çoğunluğu sağlayan partinin, hedefine ulaşmak için her şeyi yapabileceği anlayışıyla yönetildiği, yargının iktidara bağımlı hale getirildiği, güçler ayrılığı değil, güçler birliği oluştuğu ifade ediliyor. Hayır, imzacıların çoğunun “yetmez ama evetçi” olması bunların söylenmesine bir engel teşkil etmiyor!

İnsanların IŞİD bombalarıyla paramparça edildiği bir ortamda haklı olarak şöyle demişler: “Yurttaşlar olarak insan onuruna uygun biçimde demokratik bir ülkede; barış ve güvenlik içinde yaşamak hakkımızdır. Ortak yaşamımızı düzenleyen demokratik kurallara, kazanılmış haklara, hukuka yönelik saldırılar karşısında demokratik direniş hakkımız meşrudur.” Niyetler gayet açık. Bütün mesele bu hedeflere üç beş ayda bir imzalanan bildirilerle nasıl ulaşılabileceği. Muamma da burada zaten. “Demokrasi İçin Birlik” metinlerine bakılırsa bir örgüt gibi davranıyor. Salon toplantıları yapıyor, bildiri yayınlıyor. Rıza Türmen örgütçüsü, Oya Baydar sözcüsü. İdeoloğu Murat Belge. Ne örgüt ama!

Çok aydın bildiri var bizde ama ne yazık, az aydınımız var. O yüzden bütün bildirilerin ortak noktaları oluşuyor zorunlu olarak. Oya Baydar bunlardan biri. Neredeyse her bildirin sözcüsü o. Murat Belge mutlaka her bildiriye imzacı. Hasan Cemal, Zeynep Tanbay gibi başka demirbaşlar da var.

YAN YANAYIZ, BİR ARADAYIZ

Fakat maksat hâsıl olmamış olacak ki geçtiğimiz haftalarda aynı ekip tarafından genişletilmiş kadroyla bir bildiri daha yayınlandı. “Farklı siyasi parti, ideolojik aidiyet, din, inanç, mezhep ve milliyet mensubu bazı kişiler”, “ortak paydada buluşmak ve güçlerini birleştirmek için topladıkları bin imzanın duyurusunu yapmak üzere bir araya gelmişti” bu kez. Aralarında milletvekilleri, kanaat önderleri, aydınlar, sanatçılar, yazarlar, akademisyenler, bilimi insanları ve hukukçuların da vardı. Bu renkli topluluk “Yan yanayız, bir aradayız” çağrısı yaptı. Toplantıda bin kişinin imza attığı ifade edilen ortak metni okuyan tiyatro oyuncusu Tilbe Saran, kutuplaşmak, birbirine düşmanlaşmak, Türk-Kürt, dindar-laik, evetçi-hayırçı diye bölünmek, onlar-bunlar şeklinde ayrıştırılmak istemediklerini ifade etti.

Bildirinin imzacıları “renkli”ydi, evet. AKP’liler ve CHP’liler hayli kalabalıktı. HDP’liler yine başı çekiyordu. Liberaller her zaman olduğu gibi ön saftaydı. Onlara her daim sempatiyle bakan bazı sol isimler yerli yerindeydi. Bu kez ağa takılan radikaller de vardı. Daha dün yazdıkları yandaş gazetelerden ve ekranlardan kendilerine ağız dolusu küfür eden kadın ve erkeklerle aynı bildiriye imza atmakta bir sakınca görmemişlerdi.

Piyasa her şeyi gibi aydın bildirilerini de çabuk eskitiyor. Aydınlar Bildirisi’nden kullan at aydın bildirilerine evrildi bu metinlerde. İmzalıyor, atıyor-sun. Üniversiteleri tasfiye vesilesine dönüşen akademisyen bildirisinin dışında imzacıları bile dikkate almıyor bu bildiri-leri. Galiba bir tek AB çevresinde itibar görüyor. O da az şey sayılmaz! ■

Sarıgazi'deki veliler, öğrenciler, mahalleli kararlılığını duyurdu

İmam hatipleştiremeyecekler!

İstanbul'un Sancaktepe ilçesindeki Sarıgazi mahalle sakinleri, öğrenciler ve veliler 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu'nda iki yıl önce iki sınıfla başlatılan ve bugün 38 sınıfa ulaşan imam hatipleştirmeye sessiz kalmayacaklarını İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne verdikleri dilekçelerle bir kez daha ilan etti.

Okulların kapanacağı son hafta içinde 7 Haziran Çarşamba günü birkaç haftadır topladıkları imzalarla 60. Yıl Sarıgazi Ortaokulu önünde buluşan veliler, burada Aydınlanma Hareketi'nden kendilerine destek veren aydın ve sanatçılarla birlikte kısa konuşmalar yapıp "okulda imam hatip istemediklerini ve buna karşı direneceklerini" dile getirdiler.

Sanatçı Orhan Aydın ve Cansu Fırınacı, gazeteci ve yazar Orhan Gökdemir ve Gamze Erbil'in Aydınlanma Hareketi adına desteklerini ilettikleri konuşmaların ardından veliler neler yap-

tıklarını ve bundan sonraki planlarını açıkladı.

Eğitimin laik olması gerektiğini vurgulayan sanatçı Orhan Aydın, "Yetmedi mi? Bu gericilik yetmedi mi? Bizim ülkemizin daha fazla imama ihtiyacı yok. Avukatlara, doktorlara, öğretmenlere ve mühendislere ihtiyacı var. AKP'nin durmadan devam ettiği bu gerici dayatmalarına siz veliler, mahalle sakinleri ve öğrenciler boyun eğmediğinizi göstereceksiniz" dedi.

İmam hatiplerin kapatılması kampanyasına destek veren sanatçı Cansu Fırınacı ise şöyle konuştu: "Sırça köşklerinde oturup kendisini düşünen insanlardan değiliz.

Biz bugün imam hatibe karşı verilen mücadelenin ne kadar önemli olduğunu bir kere daha vurgulamak ve mücadeleyi büyütmek için geldik. Siz bir arada olup mücadeleye ettiğiniz sürece istediğinizi, hakkınız olanı elde edersiniz."

Aydınlanma Hareketi ilk çağrıcılarından gazeteci yazar Orhan Gökdemir de okul önünde yapılan protestoya destek verenler arasındaydı. Gökdemir, imam hatip dayatmasının ne kadar yaygınlaştırılmaya çalışılsa da Türkiye'de bir gerçekliğinin olmadığını ve buna karşı mücadele edilmesi gerektiğini söyledi.

Aydınlanma Hareketi destekçisi gazeteci yazar

Gamze Erbil, kendisinin de çocuğunun zorunlu din dersinden muaf olması için dava açmış bir anne ve Aydınlanma Hareketi gönüllüsü olduğunu söyleyerek söze girdi ve şunları söyledi: "Biz bir arada olduğumuz sürece, mücadeleye ettiğimiz sürece, daha fazla insana sesimizi duyurup onları mücadeleye kattığımız sürece kazanıyoruz. Çok yakın zamanda Antalya'da zorunlu din dersine karşı açılan bir dava kazanıldı ve bir çocuk dersten muaf oldu. Bunun başka örnekleri de var. Konya, Yalova, İstanbul vs. Onlar orada yalnız değil, siz burada yalnız değilsiniz bunun bilinmesi ve bir arada hareket etmemiz çok önemli."

Destek konuşmalarının ardından söz alan öğrenci velilerinden birisinin şu sözleri, mücadelenin ruhunu ortaya koyuyordu: "Önce iki sınıfımızı aldılar. Geçici merak etmeyin, dediler. Bizi üç yıldır gidecekler diye kandırıyorlar.

Gitmek yerine okula yerleştiler. Neredeyse bizi kovacaklar. Okulumuzda imam hatip işgali bitene kadar mücadele etmeye devam edeceğiz.”

Konuşmaların ardından Sarıgazi mahallesi sakinlerinden Döne Şahin, Aydınlanma Hareketi'nin açıklamasını okudu.

'BOYUN EĞME OKULUNA SAHİP ÇIK'

Daha sonra, Aydınlanma Hareketi gönüllüleri, veliler, öğrenciler ve mahalleli birkaç haftadır topladıkları dilekçeleri teslim etmek üzere İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne doğru yürüyüş yaptı. Yol boyunca "İmam hatip istemiyoruz", "Laik eğitim istiyoruz", "Boyun eğme, okuluna sahip çık" sloganları atıldı.

Veli temsilcileri, toplanan dilekçeleri avukatlar eşliğinde İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne götürdü. Uzun süren bekleme sırasında veli ve öğrencilerin coşkusu düşmek bir yana sürekli devam etti. Dilekçe teslimi sırasında yaşanan engelleme girişimleri, velilerin ve avukatların kararlılığıyla bertaraf edildi ve hukuki sürecin bir parçası olan "başvuru" işlemi yerine getirilmiş oldu.

'İMAM DA HATİP DE OLMAYACAĞIZ'

Dilekçelerin teslimi için müdürlüğe giren temsilcilerini bekleyen diğer veli ve öğrenciler burada yeni sloganlar keşfetti: "İmam da hatip de olmayacağız", "İmam hatip gitsin, ortaokul kalsın", "Ortaokul var olsun, imam hatip yok olsun." Bu sloganların yanında "Okulumuzu geri alacağız" ve "Boyun eğme, okuluna sahip çık" sloganları da defalarca atıldı.

Yoldan geçen araçların destek verdiği, mahallelinin gelip katıldığı şenlik havasındaki bekleyişin ardından imzaları teslim eden veli ve avukatlar gelip müjdeyi verdi ve sloganlar bir kez daha yükseldi.

Bundan sonraki süreçte çalışmalarını sürdürüp arkalarına daha büyük bir destek yığma kararlılığını açıklayan veliler, bir sonraki buluşma için daha fazla kişiye ulaşma sözü vererek eylem yerinden ayrıldılar.

OKULUMUZDA İMAM HATİP İSTEMİYORUZ!

Eğitim fetvalarla, din baskısıyla, hür rafelerle idare edilemez. Eğitim, bir ülkenin gelecek kuşaklarının nasıl bir dünya kavrayışı olacağını, ülkelerine ve dünyaya nasıl bakacaklarını belirleyen, ciddi bir iştir. Bu nedenle eğitimin bilimsel temeller üzerine inşa edilmesi gerekir. Biz eğitim meselesini "memleket meselesi" olarak görüyoruz.

Çocuklarımız devlet eliyle belli bir inanca uygun şekilde yetiştirilmeye çalışılıyor ve bunun için her türlü zorbalığı yapmaktan çekinmiyorlar. Tüm toplumu esir almak istiyorlar ama açıkça görülüyor ki, bunu başaramıyorlar.

Ücretsiz servis ve yemek hizmeti sunmaları, tablet dağıtmaları bile yetmedi! İmam hatipleri dolduramıyorlar.

Bunun sonucu olarak mahallemizde ortaokul ihtiyacı ve bunun gerekleşmesiyle ilgili herhangi bir adım atılmazken imam hatipleştirme son hızıyla ve saldırganca sürdürülüyor. Sarıgazi 60. Yıl Ortaokulu'nda önce iki imam hatip

sınıfı açtılar, üç sene içinde bu sayıyı 38'e kadar çıkardılar. Çocuklarımızın laboratuvarına el koydular. İmam hatip okulu öyle bir yerleşti ki okula, çocuklarımız teneffüslerde tuvalet ihtiyacını karşılayamaz hale geldi.

Bu kadarı yeter!

Memlekette hiç okul kalmayana kadar imam hatipleştirmeyi sürdürmeye niyetliler...

Ama şunu öğreteceğiz: Öğrenciler, veliler ve öğretmenler boyun eğmediği sürece bunu başaramayacaklar.

Hepsinden önemlisi bir bütün olarak Türkiye halkını, bu karanlığa ikna edemeyecekler.

Bizler, 60. Yıl Ortaokulu velileri ve mahalle sakinleri olarak bu sürece "Hayır!" diyoruz.

Çocuklarımızı karanlığa teslim etmeyeceğiz, ülkemizin geleceğinin karartılmasına izin vermeyeceğiz.

İmam hatipler kapatılsın, imam hatipleştirmeler durdurulsun!

Okulumuzda imam hatip istemiyoruz, biz durduracağız.

ÖĞRENCİLER GELECEĞİNE SAHİP ÇIKIYOR

60. Yıl Ortaokulu bölgenin en eski ve tek ortaokulu olma özelliğiyle biliniyor. Okulda 2012-13 döneminde "misafir sınıf" uygulamasıyla başlatılan imam hatipleştirme, bugün 1000 kişilik bir imam hatip ortaokulunun varlığıyla ve giderek büyüyen işgalle devam ediyor. İdarenin sürekli olarak "onlar misafir, gidecekler" şeklinde durumu idare ettiği bu süreçte artık ortaokul velileri daha fazla misafir istemediklerini ilan ederek "yeter" dedi. Bundan sonra kararlı ve uyanık bir şekilde sürecin takipçisi olacaklarını duyuran veliler, yaptıkları eylemde de coşku ve kararlılıklarını gösterdi. Eylem mahallede de büyük bir sempati ve destek yaratırken bundan sonraki süreçte konuyla ilgili mahalle ve veli desteğinin katlanarak artacağı düşünülüyor.

İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ DİLEKÇELERDEN RAHATSIZ OLDU

Dilekçelerin teslim edilmesinden sonra yaptığı bilgilendirme açıklamasında bir avukat, içerideki memurların dilekçe alımını engellemek için binbir takla attığını, çok rahatsız olduklarını dile getirdi. Ayrıca dilekçelerin ve bundan sonraki hukuki sürecin sonuna kadar takipçisi olacaklarını belirtti.

60. Yıl Ortaokulu velileri bundan sonra imza toplamaya devam edeceklerini, daha fazla veliye ulaşacaklarını, bu meseleyi iş yerlerine ve mahalleye taşıyarak imza toplamaya devam edeceklerini ve okullarıyla ilgili herhangi bir pazarlığa girmeden okullarını geri alana kadar mücadele edeceklerini söylediler.

OKUL YÖNETİMİ KORKUDAN NE YAPACAĞINI ŞAŞIRDI

Uzun zamandır verilen mücadeleyle "huzuru bozulmuş" olan okul müdürünün eylem sürerken öğretmenleri toplayarak toplantı yapması dikkatlerden kaçmadı. Okul yönetimi bu mücadeleyi durdurmak için ne yalanlar bulurum, nasıl öğretmenleri baskılarım diye düşünelim derken velilerin okullarından caymayacakları görülüyordu.

Top kafalar üstüne sorular...

AKP Genel Başkanı Sayın RTE'nin tarihin en değerli oyuncularından sayıldığı memleketimizde adalet aramak ahmaklıktır! Güleriz ağlanacak halimize... Bereket Bilal okçu! Genç adam Arda Turan'ın ruh durumunu tahlil etmek de zor değil. Şan, şöhret erken geldi duvara tosladı. Gençliğin erdemli olması için iyi eğitim alması gerek. Yeni Türkiye'nin kindar nesillerinin öncülerini iyi izleyin bakalım.

Katar'ın başına neler geldiğini ve memleketimize neyi ihraç ettiğini tartışmak üzere masaya oturduğum vakit, mecburen futboldan söz açmak garip diyeceğim ama değil! Futbolun ne denli toplumu etkilediği ve doğal olarak siyasi bir yanı olduğunu anlatacak değilim. Lefter'den, Baba Hakkı'lardan, Metin Oktay'dan söz ederek kendimi avutmayacağım. Herkes biliyor ki tüpçünü oğlunun yönettiği bir federasyon tepeden tırnağa gülünçtür. AKP genel başkanı Sayın RTE'nin tarihin en değerli oyuncularından sayıldığı memleketimizde adalet aramak ahmaklıktır! Güleriz ağlanacak halimize... Bereket Bilal okçu!

Genç adam Arda Turan'ın ruh durumunu tahlil etmek de zor değil. Şan, şöhret erken geldi duvara tosladı. Gençliğin erdemli olması için iyi eğitim alması gerek. Yeni Türkiye'nin kindar nesillerinin öncülerini iyi izleyin bakalım. Aklımıza düşen sorular çok şaşırtıcı ya da yeni değil elbet. lâkin sıkça anımsanmasın da yarar var. Yaşadığımız cehennem günlerine bir not iliştmek için şuracıkta duruversin...

1 AKP Genel Başkanı talimatıyla, bu güne dek "stadyum" denilen, durup dururken "arena"

olan futbol oyun alanlarının adını değiştiren yöneticilerin olduğu bir memlekette, Arda Turan'dan doğru Türkçe beklemek ne denli akıllıca ve haklıdır? Kaldı ki; illa yeni bir Türkçeleştirme hareketi yapılacaksa, yukarıda kullanılan sözcükler yerine, mesela 'futbol' yerine 'ayak topu' desek, bu oyunun oynandığı yere de 'top sahası' adını versek daha yerinde olmaz mı? (Spor sözcüğü de Türkçe değil anımsatalım)

2 Sondan başladık; bu Arda denen çocuk işte bu 'top saha'larından yetişmedi mi? Nasıl oluyor da yoksulun ekmeği kapısı olan bu sahalardan çıkan çocuklar bir mafya üyesine dönüşüyor? Sporla ilgili kimselerin daha disiplinli, paylaşımcı ve ahlaklı olmasını bekleyen toplum, nasıl oluyor da bu dili kötü, tavrı kabadayı kültüre teslim oluyor?

3 Fatih Terim adlı, bugüne dek mafyatik tavırlarıyla nam salmış kişi, tüpçü başkan döneminde ısrarla nasıl milli ekibin başında kalmaya devam ediyor? Her dönemde, her koşulda, toplumun büyük kısmının nefretini kazanmış Terim'in tavırları açıklanmadan, ardındaki siyasi ilişkiler deşifre edilmeden, Arda Turan'ı anlatmak mümkün mü? O Terim değil mi mil-

li oyuncuları rakiplerinin üstüne saldırtan ve 'top saha'sını arenaya dönüştüren? Kimse, gazeteciler dâhil bu gerçeğin üzerine neden gitmez, gidemez?

4 RTE iradesi ve dayatmasıyla milli takıma yeniden alınan Arda, şimdi AKP genel başkanına da posta koymuş oldu mu? Eğer öyleyse, bunun cezasını yakında görür mü? Eğer cezadan muaf tutulursa, bunun nedeni nedir diye sormamız gerekmez mi? Kimselerin OHAL koşullarında ağzını açmadığı bu dönemde, acaba bilemediğimiz, başka bir siyasi kart dağılımı mı var? Kim bilir belki Turan, RTE'den onaylıdır, insanın içine kurt düşüyor, acaba tüpçünün sonu mu geldi?

5 Çocuklar ebeveynlerini taklit eder, bu sıradan bir hakikattir. Arda Turan top sahası çevresinde yetişen bir çocuk olduğuna göre, hal ve gişatımı anlamak için o çevreye bakmak gerekmez mi? Arda Turan'ın örnek aldığı isim Fatih Terim değil mi? O Terim, Mehmet Ağar'ın kankası değil mi? Bunları gö-

ren çocuğun gazetecilere saldırmaması şaşırtıcı değildir herhalde?

6 Yeni Türkiye'de güçlü her zaman haklı olduğuna göre, AKP genel başkanı Sayın RTE'nin gazetecilere takındığı tavrı esas alan Arda Turan, bu devrin en özgün(!) örneği değil midir? O(HAL)de bu şaşkınlık ve öfke niye? Yeni Türkiye'ye tek cümle edeme-

ENVER
AYSEVER'LE
BOYUN
EGMEYEN
SORULAR

Yeni Türkiye’de güçlü her zaman haklı olduğuna göre, AKP Genel Başkanı Sayın RTE’nin gazetecilere takındığı tavrı esas alan Arda Turan, bu devrin en özgün(!) örneği değil midir? O(HAL)de bu şaşkınlık ve öfke niye? Yeni Türkiye’ye tek cümle edemeyenlerin, fırsat bulmuşken Arda’ya sallaması yalancı muhaliflik değil mi?

yenlerin, fırsat bulmuşken Arda’ya sallaması yalancı muhaliflik değil mi? Bu beylerin RTE için edeceği bir cümleleri var mıdır? Varsa niye edemezler? Güçlü her zaman haklı olduğu için mi?

7 Arda Turan’a destek veren Rıdvan, hangi gerekçeyle bunu yapıyor biliyoruz, kendisi RTE’nin top arkadaşıdır ve ‘evet’ kampanyasının gönüllü önderidir. Bu gösterge bile düzenin ipuçlarını açıklamıyor mu? Rıdvan şu an fiili gazeteciyken, gazeteci dövülmesini doğal karşılıyorsa ve hala NTV ve Sabah üyesiyse, işe buradan koyulmak gerekmez mi? Rıdvan bize düzeni açıklamış olmuyor mu?

8 “İzmir Marşı”-nı siyasal bulan Rıdvan’a ‘ayak topu’ oyununun tepeden tırnağa siyasal olduğunu anımsatalım. Mesela Osmanlıspor ne anlama gelmektedir? Başakşehir kimin takımındır, parasını kim sağlar? En yakın dostu Acun nasıl zengin olmuştur ve futbolda etkisi nedir, söyler mi? Eğer RTE’nin eteğinden tutmuş olmasa, bu şeytanı kimseler umursar mı? Bir diğer soru da şu: Milyonlarca Fenerbahçelinin gönlündeki yerini siyasi bir tutumla sıfırlayan Dilmen, hala

top oyununu masum saydığı yalancını söylemeye devam edecek mi?

9 ‘Ayak topu’ mili takımının çok zamandan beri sert siyasal kapışmalara neden olduğunu bilmeyen kaldı mı? Hakan Şükür denen FETÖ elemanı önce takıma biçim vermekle görevliydi, kimin inancı nedir raporu hazırlar ve bununla övünürdü, ardından AKP vekili yapıldı, bu bile yeterli kanıt değil mi olan bitene dair? Kulüp başkanlarını, bu arada kulüp sözcüğü de Türkçe değil, AKP genel başkanı Sayın Erdoğan’a güzelleme yapmak için kuyrukta durduğu şu günlerde, Arda neden değil sonuçtur, o halde gerçekleri konuşma zamanı gelmedi mi? ‘Ayak topu’ cemaati içinden bir Metin Kurt çıkma ihtimali tatlı bir düş mü?

10 Babası RTE önünde diz çöken tüpçünün yönettiği ‘Ayak topu’ cemaatinden adalet, asalet beklemek enayilik değil mi? Milli takım denilen yapının bunca siyasi olduğu ve artık Konya’da yapılan maçlar dışında izleyici bulamadığı bir dönemde, söz edilen takıma yerli(!) ve milli(!) denebilir mi? Fenerbahçe basketbol takımında tek bir Türk sporcu olmamasına karşın, herkese tarafı/tarafsız güzel duygular yaşıyorsa, O(HAL)de yerli ve milli olmak nedir diye sormak gerekmez mi?

Kubbeler miğfer, minareler süngüden kerhaneye...

Caminin ve cemaatinin ürkütücü yeni imajı

“Kubbeler miğfeer, minareler süngüü” tiradından buraya geldiler 15 yılda. Din para, güç ve iktidar hırsının bir aracına dönüştü. Camiler hırsı sınırsız adamların arka bahçesi. Siyasal İslam, kültürel İslamı yerle bir ederek ilerliyor. Elbette hangisi olursa olsun bir ibadethaneyi kerhaneye benzetmenin hoş görülebilir bir yanı yok. Ama son yıllarda cami cemaatinin de ülkenin toplumsal yapısına paralel bir dönüşüm yaşadığı gerçek. Ahlaksızlık ve haramı hoş gördüğü sıklıkla ileri sürülen bir cemaatten söz ediyoruz. Haliyle içinde mekân olarak caminin işaret edildiği tuhaf haberler düşüyor basına.

■ ORHAN GÖKDEMİR

O layın çıkış noktası son zamanlarda TGRT kaynaklı olarak yapılan ısrarlı Diyanet İşleri Başkanlığı eleştirisi. Son nokta koyan da yine TGRT Televizyonu. Esası şöyle; Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez, “Camiler sadece namaz kılma mekânı değil, sosyal ve kültürel paylaşım alanları olmalıdır. Camiye gelen çocuklar ister oynasın, ister koşuştursun. Onların hafızasında kötü iz bırakan müdahale kabul edilemez” demişti. Diyanet, bunun üzerine

camileri çocuklara sevdirmek adı altında bir proje başlattı. Bu projeye göre, camilerde çocuklara oyun alanları oluşturulacaktı. Pilot bölge de Samsun olarak belirlenmişti.

Diyanet’in bu projesi de Siyasal İslamcı cemaatte sert bir şekilde tartışıldı. Projeye en sert eleştiri ise TGRT canlı yayınında Osman Ünlü’den geldi. Camide bu tarz etkinliklerin caiz olmadığını ifade eden Osman Ünlü sözlerinin şöyle sürdürdü; “Senin etkinliğin batsın. Bu yaptığın yarın camiye kerhane haline

getirmektir...”

Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez’e “kutlu doğum haftası” tartışması vesilesiyle başlayan hücumların sonuncusu bu. TGRT’ye göre Diyanet bir FETÖ icadı olan kutlu doğum haftasını kaldırmamakta ısrar ederek FETÖ’cü olduğunu ele vermiş oluyor. Diyanet de buna çok sert tepki gösterdi gerçi ama tartışma sürüyor nihayetinde.

Osman Ünlü’ye cevap çok dolaylı yollardan geldi. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez’in “cami ve çocuk”

konulu bir konuşmasının videosu resmi Twitter hesabından, “Çocuklarımızın zihninde cami, namaz ve cemaatle ilgili yanlış bir iz bırakacak şekilde ona kötü davranacaksanız teravihinizi evinizde kılın” notu ile paylaşıldı. Bu “kerhane” benzetmesine yanıt olmaktan çok, “Bari cevapsız bırakmayalım” tadında bir karşılık. Diyanet belli ki bu tartışmalardan mümkün olduğu kadar uzak durmak istiyor.

Boyun Eğme okurları biliyor, bu sayfalarda “din ve ahlak” ilişkisi üzerine pek çok yazı yer aldı. Diyanet’in de bu yönde kaygı belirtilen raporları ve araştırmaları var. Din ile ahlak arasında bağın tamamen koptuğu, haram para ile cami yapmanın, hacca gitmenin mubah sayıldığı yeni bir din icat edildi sanki. Ama her ne olursa olsun camiye kerhaneye benzediği suçlaması bütün bunların ötesinde bir ruh hali.

KUBBENİN ALTINDA HER ŞEY MÜMKÜNDÜR!

“Kubbeler miğfeer, minareler süngüü” tiradından buraya geldiler 15 yılda. Din para, güç ve iktidar hırsının bir aracına dönüştü. Camiler hırsı sınırsız adamların arka bahçesi. Siyasal İslam, kültürel İslamı yerle bir ederek ilerliyor.

Elbette hangisi olur-

KUR'AN-I KERİM'İ GÜZEL OKUMA YARIŞMASI

şam
da

Her gün TV ekranlarında boy gösteren ilahiyatçılar toplumu birbirine düşürecek kuran yorumları yapmayı sürdürüyor. Alaylı İslam ahlaksızlığı, mektepli İslam kuralsızlığı meşru kabul ediyor. "Kerhane" eleştirisi işte bu nedenle toplumda tuhaf bir şekilde yankılandı. Başka şartlarda büyük bir ayaklanmaya dönüşebilecek o söz inanan ve inanmayanların yüzünde müstehzi bir gülümse ile geçiştirildi. Toplum devlet eliyle dinselikleştirme politikasının tahribatının en çok dini yaraladığının işaretlerinden biri de bu olmalı...

sa olsun bir ibadethaneyi kerhaneye benzetmenin hoş görülebilir bir yanı yok. Ama son yıllarda cami cemaatinin de ülkenin toplumsal yapısına paralel bir dönüşüm yaşadığı gerçek. Ahlaksızlık ve harami hoş gördüğü sıklıkla ileri sürülen bir cemaatten söz ediyoruz. Haliyle içinde mekân olarak caminin işaret edildiği tuhaf haberler düşüyor basına.

Mesela 2016 yılında Gaziantep'te 3 yaşındaki erkek çocuğuna camide tecavüz edilmesi böyle bir haber. Gaziantep Göllüce Mahallesi'nde bir caminin mescidi içinde 3 yaşındaki erkek çocuğuna tecavüz etmeye çalışan 4 şahıs, çocuğun annesi tarafından suçüstü yakalandı. Annenin yardım çağlıklarını çevredekilerin duymasından korkan caniler kaçarak kayıplara karıştı. Olay sonrası ayaklanan Göllüce Mahallesi sakinleri binlerce kişi ile İpek Yolu'nu trafiğe kapatarak, "Tecavüze son" sloganları attı. Kalabalık,

TOMA ve akreplerin gelmesi ile dağıldı.

Konya Selçuklu'da uzun yıllar imamlık yaptıktan sonra emekli olan Y.Y.'nin gönüllü müezzinlik yaptığı camide yardıma muhtaç kadınlarla para karşılığında ilişkiye girdiği iddia edildi. Habere göre, biri resmi nikâhlı iki eşi ve 6 çocuğu olan 60 yaşındaki Y.Y.'nin yardımı muhtaç kadınlara para karşılığında cami içinde ilişkiye giriyordu. Cemaat kuran kursuna giden çocukların ihbarıyla durumdan haberdar oldu. Bazı cemaat üyeleri müezzini, kadınları camiye alırken cep telefonlarıyla görüntüleyip rezaleti müftülüğe bildirdi. Müftülüğün fuhuş yaptığı iddia edilen Y.Y.'nin müezzinlik yapmasına yasak getirildiği öğrenildi. Camiden uzaklaştırıldığını kabul eden Y.Y. ise "Bir şey söylemek istemiyorum. Uzaklaştırıldım, 1 aydır camiye girmiyorum. Şimdi Umre'ye gideceğim, bunlarla kafamı meşgul etmek

istemiyorum" demekle yetindi.

TRT POP-KURAN YARIŞMASI

Dini pop-kültürün bir parçası haline getirmede son hamleyi ise ramazan ayı boyunca "Kuran-ı Kerim'i Güzel Okuma Yarışması" düzenleyen TRT yaptı. Her gün yapılan yarışmada, Kuran okuyan yarışmacılar stüdyodaki seyircilerden ve jüriden yüksek puan almaya çalışıyor. Beyanlarına göre yarışmanın finali Kadir Gecesi'nde yapılacak. Yarışmacıların finale Selatin Cami imamı rehberliğinde hazırlanacağı da duyuruldu. Programın sunucusu Diyanet İşleri Başkanlığı Radyosu Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Cihat Kılıç. Yani yarışma Diyanet onaylı. Yarışmada tüm katılımcılara 1 tam altın; gün birincilerine 3 tam altın; hafta birincilerine 5 tam altın hediye edilecek olan yarışmanın final gününde ise yarışmanın

RAMAZAN GELDİ YOBAZ KUDURDU

Cami cemaatinin bu rahat tavırları sokaktaki dinsel baskıyı bir nebze bile eksiltmiş değil. Dolayısıyla bu ramazan da önceki ramazanlarla benzer görüntülerle başladı. İşte ramazanla birlikte tartışılan birkaç olay:

TCDD trenlerinde, ramazan boyunca ekonomi bölümündeki yemekli vagon servise kapatıldı. TCDD müşteri temsilcisi, "Ekonomi yemekli vagonumuz kaldırıldı, hizmet veriyor ama yemek servisi yok" dedi. Temsilci vagonun kaldırılmasının sebebinin ramazan ayı olduğunu söyledi. Kurum bütün yolcularının Müslüman olduğunu ve oruç tuttuğunu varsayıyor, onlar adına böyle bir uygulamaya gidiyordu. TCDD trenlerinde daha önce de içki satışları yasaklanmıştı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde bulunan İletişim Fakültesi'ne (ILEF) ülkücü bir grup saldırdı. Gerilimin gün içerisinde grubun öğrencileri 'Ramazanda burada yemek yiyemezsiniz' tehdidiyle başladığı öğrenildi. Saldırganlar, yemekhanede bulunan öğrencilere de saldırdı. Ellerinde zincir olduğu da görülen grup pil ve demir atarak öğrencilere saldırırken, özel güvenlik saldırganlara müdahale edemedi.

Son olay ise İzmir mahreçliydi. Namazı gelen bir meczup aracını olduğu yere bırakıp tramvay yolunda namaza durmuştu. Haliyle tramvay ve yolcuları meczup namazını kılıp kalkana kadar araç içinde bekledi. Bazı yandaş gazeteciler böylesine bir olayı bile "namaz kılmış işte ne olmuş yani" lakaytlığında yaklaştı.

3.'süne 10 tam altın, 2.'sine 20 tam altın ve 1.'sine ise 50 tam altın ödül verilecek.

Yarışma bir tartışmanın daha açığa çıkmasına vesile oldu. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez sunucusu ve jüri üyeleri Diyanetçi olan yarışmaya tepki gösterdi. Görmez yaptığı konuşmada yarışmaya değinerek "Kuran ses yarışmalarının güftesi olarak kullanılacak bir kitap değildir" dedi.

Fakat durum bundan biraz daha vahim. Her gün TV ekranlarında boy gösteren ilahiyatçılar toplumu birbirine düşürecek kuran yorumları yapmayı sürdürüyor. Alaylı İslam ahlaksızlığı, mektepli İslam kuralsızlığı meşru kabul ediyor. "Kerhane" eleştirisi işte bu nedenle toplumda tuhaf bir şekilde yankılandı. Başka şartlarda büyük bir ayaklanmaya dönüşebilecek o söz inanan ve inanmayanların yüzünde müstehzi bir gülümse ile geçiştirildi. Toplum devlet eliyle dinselikleştirme politikasının tahribatının en çok dini yaraladığının işaretlerinden biri de bu olmalı... ■

İslamcı Ankara'nın Berlin fiskeleri ve tersi

Kir demokrasilerinde yeni cepheler

Ankara'ya gelen Almanya Dışişleri Bakanı Sigmar Gabriel, Alman askerlerinin başka bir üsse nakledileceğini açıkladı. Tabii Ankara ile iyi ilişkilerin bozulmayacağını ekleyerek. Bu, bir uzlaşma aslında. Aslında bu bedelini emekçi halkımızın ödeyeceği kirli bir oyun, bir kayıkcı dövüşü.

■ **OSMAN ÇUTSAY**

Sonunda Federal Almanya Dışişleri Bakanı Sigmar Gabriel Ankara'nın ayağına geldi ve Alman askerlerinin, bu arada Tornado uçaklarının İncirlik'ten çekilmek zorunda kalacağını, "bir parlamento ordusu olduklarını", bunun normal karşılanması gerektiğini bildirdi. Tabii Ankara ile iyi ilişkilerin bozulmayacağını ekleyerek. Bu, bir uzlaşma aslında.

Başka nasıl uzlaşacaktı Berlin ile Ankara? İncirlik'te Alman vekiller Alman askerlerini ziyaret edebilseydi, karşılığında Almanya'ya sığınma başvurusu yapan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının, bunlar arasında da özellikle Ankara'nın "FETÖ'cü" olduklarını iddia ettiği rütbeli NATO subaylarının, hemen Ankara'ya teslimi mi gerçekleşecekti? Olacak şey değil.

Sorunun, bir askeri üsteki Alman askerlerinin Alman parlamenterlerce ziyaret edilmesi falan olmadığını taraflar çok

iyi biliyor. Alman ordusunun "demokrat bir parlamento ordusu" olduğu yolundaki açıklamalar, genel seçimlere üç buçuk ay kala Alman seçmenlerin gazını almak ve Alman siyaset sınıfını, bir zamanlar kendi yarattığı ve şimdi nefret nesnesine dönüştürdüğü "Erdoğan öcusüne" karşı yeniden birleştirmek dışında bir anlam taşımıyor. Olay fazla büyütmüden de ziyaret sorunu çözülebilirdi. Ama Türkiye ile "Alman demokrasisi" arasındaki fark bu sayede bir kez daha gösterilmiş oldu. Batılı değerler hep gündemdedi ve "despot Erdoğan rejimine" Avrupa demokrasisi adına "lider" Berlin kafa tutuyordu. Fakat Ankara ile ipleri de koparmıyordu. Böyle bir mesaj. Çok sayıda mesajdan sadece biri.

Mesele, önce şu: Her arzusu yerine getirilen ve rakipsiz bir "üst akıl" falan yok emperyalist sistem içinde. Tersine, büyük güçlerin birbirinin ayağına basmaksızın hatta savaşmaksızın küçüklerin kanını

ememediği gerçeği var. Yani, sürekli ve hep derinleşen bir "üst kriz" var, bağımlı ülkeleri (zayıf halkaları) ezen hatta perişan eden. Hep kırılan ve yeniden kurulan bir "suni denge" bu. Emperyalist sistem kendisini böyle sürdürebiliyor. Ancak üst katlardaki sürtüşmelerin sonuçları Türkiye ile özellikle ekonomik alanda epeydir rakipsiz efendisi Almanya arasındaki ilişkileri de sarsıyor. Yugoslavya'dan bu yana açıkça bölgede yerleşik tüm yapıları altüst etmeye ("parçacıklar siyaseti") mecbur emperyalist sistem ağababaları, kendi aralarında ortak bir yol haritasında anlaşamıyorlar. Emperyalist mekanizmalar, uzlaşmayı önlüyor. Kriz derinleşiyor. Sistem, krizin finansmanını mevcut siyasal birimleri, yani büyücek ülkeleri küçültürerek, endüstrisizleştirerek, etnikleştirerek, mezhep çekişmelerine sahne yaparak ve mafya tarzı birer ticari depoya dönüştürerek sağlama-ya çalışıyor. Bunun Türkiye'ye yansımaları, diğer "küçümen" ülkelerden çok farklıdır.

İki sağcı başkent de kendi kitlelerini ve siyaset sınıflarını kavileştirmek için karşılıklı güç gösterisine muhtaç. Komşudaki "solcu Syriza" da benzer şeyleri yapmıyor mu? Türkiye'deki kamuoyunun gazını alabilmek için, bundan böyle Kürt kartına oynayacağını açık eden Berlin'e kafa tutmak gerekiyordu. En azından göstermelik bir tepki masaya konuldu. İncirlik'ten uçak çekme operasyonu da Berlin'in yanıtı oldu.

Bu sürtüşmelerden birkaç erken sonuç çıkarabiliriz.

Birincisi: İncirlik'ten çekilecek personelin Ürdün'de de ilelebet kalacağını kimse iddia edemez. Erbil veya başka yeni Kürt devleti, ki emperyalizmin çekmecelerinde en az üç yeni Kürt devleti kartı olduğu anlaşılıyor, yeni ev sahipleri onlar da olabilir.

İkincisi: Berlin ile İslamcı Ankara'nın bu son sürtüşmelerden kazançlı çıkacaklarına inandıkları söylenebilir. "Anti-demokratik Türkiye"ye hiçbir mali yaptırım uygulanmayacak olması biraz da bununla bağlantılıdır.

Üçüncüsü: Erdoğan Türkiye'si, Almanya'nın bir iç politika sorunudur. Ankara'nın İslamcıları bunu çabuk fark etti. Şantaj dahil tüm oyunları bu denge veya dengesizlik üzerine kurmaya başladı. Türkiye kökenli 3 milyonu aşkın nüfusunu, Almanya'nın dengelerini bozacak bir hareketlenme yaşayabileceğinden korkuyor Berlin. Ancak aynı Berlin, son aylarda Almanya'da tuhaf bir Erdoğan nefretinin yayıldığını da gördü. Alman seçmenlerin ezici çoğunluğunun Erdoğan'ın despotik yöntemlerinden nefreti Berlin için bir tür yakıt. Çünkü sadece ana akım medya ve kaşarlanmış siyaset sınıfı değil, sıradan milyonlarca seçmen de böyle düşünüyor. Berlin, giderek yayılan bu tepkiyi kullanmak istiyor. Fakat Ankara da benzer bir "iğrentiyi" Türkiye'de Berlin'e karşı yayma peşinde. İpler koparılmadan bu istikrarsız denge ("suni denge") korunmaya çalışılıyor.

Dördüncü mesele, üçüncünün bir sonucu veya nedeni: AKP, bir iç politika unsuru gibi sarsmaya başladığı Almanya'ya bir tür AfD (Almanya için Alternatif) olarak müdahale edebileceğini anladı. Dışsal bir sağ popülist bir hareket ve biz buna "AfD (Dış)" diyebiliriz. Alman ana akım siyaset sınıfının Erdoğan ve partisini Alman seçmene bir tür AfD gibi sunmaya başladığı, ama böyle bir etiketten kaçındığı gözleniyor.

Bedelini emekçi halkımızın ödeyeceği çok kirli bir oyun, bir anda büyük çatışmalara da dönüşebilecek bir kayıkcı dövüşü şu sahnede ki. Şimdilik. ■

Koç Holding AKP'li yıllarda da... 'Koç gibi'

Semirdikçe semirdiler. Tüm zamanların hep kazananı onlar. AKP'li yıllarda da semirdiler. Kabaca 15 yılda en fazla büyüyen onlar oldu. En büyük 500'ün toplam cirosu 3 katına çıkarken, Koç grubunun toplam cirosu 7 katına çıktı. Erdoğan gidici mi bilinmez ama Koç hep burada. Paranın saltanatı devam ettiği sürece...

■ ADİLE KAYA

Koç grubunun 2016 cirosu 26 milyar dolar civarındaydı. Söz konusu ciro Yapı Kredi, Tofaş, Ford gibi şirketlerde ortaklıklarından payına düşen tutarların toplamını ifade ediyor. Grup cirosunun büyük bölümünü oluşturan ve İSO 500'de yer alan Tüpraş, Tofaş, Ford, Arçelik, Aygaz, Türk Traktör ve Tat Gıda olmak üzere yedi şirketin toplam 2016 cirosu ise 28 milyar dolar civarında oldu. Yedi şirketin İSO 500 sıralamasındaki şirketlerin toplam cirosundan aldığı pay yüzde 17'ye ulaştı. 2002 yılında İSO 500'de yer alan Koç şirketlerinin 500 şirketin toplam cirosu içindeki payı yüzde 7 civarındaydı. 2002-2016 dönemi, yani AKP'li yılların hiç kuşkusuz en fazla yaradığı sermaye grubu Koç oldu. İSO 500'ün toplam cirosu 2002 yılında 54 milyar dolar iken 2016 yılında 162 milyar dolara çıktı. Koç grubunun cirosu ise 4,3 milyar dolardan 28 milyar dolara ulaştı. İSO 500 toplamı iki kat büyürken, Koç şirketlerinin toplam cirosu 6 kata yakın artış gösterdi.

Koç grubu cirosundaki muazzam artışta 2005 yılında özelleştirmeden alınan Tüp-

raş'ın katkısı hiç kuşkusuz çok yüksek. Ancak Ford, Tofaş, Arçelik de anılan dönemde önemli büyümeler kaydetti. Arçelik'in cirosu üç kata, Tofaş'ınki dört kata yakın büyürken Ford'un cirosu 8 kattan fazla büyüdü. 2002 yılında İSO 500'de ilk büyük 5 şirket içinde Arçelik ve Tofaş olmak üzere iki Koç şirketi yer alırken 2016 yılında bu sayı Tüpraş, Ford, Tofaş ve Arçelik olmak üzere dörde çıktı.

İSO 500'de yer alan şirketler Türkiye'nin sanayi üretim cirosunun yüzde 35'ini oluşturuyor. 2016 itibariyle ülkenin toplam sanayi cirosunun yüzde 6'sı doğrudan Koç grubu şirketlerine ait. Otomotiv ve beyaz eşya üretimine parça tedarik edenler başta olmak üzere Koç grubunun çok iyi kontrol ettiği bilinen tedarikçileri de eklendiğinde söz konusu payın rahatlıkla yüzde 15'lere ulaşacağı söylenebilir. En basit örnek 10 ve 11. sırada İSO 500'de yer alan Erdemir ve İsdemir'in yassı çelikte en büyük müşterisi Koç grubu.

AKP iktidarı, Koç grubu şirketlerinin önünü öncelikle inşaat ile otomotiv arasına sıkıştırılmış bir ekonomik büyüme modeliyle açtı. Belki tersinden söylemek daha

MÜSİAD SANA SÖYLÜYORUM KOÇ'UM SEN ANLA

Erdoğan'ın ilginç bir huyu var. TÜSİAD ve MÜSİAD toplantılarında konuşuyor. TÜSİAD toplantılarında "atarlı" değilse bile tehditkar konuştuğu oldu. Çoğunlukla tercih ettiği seslenişse, "Kıymetimizi bilin, sayemizde hiç görmediğiniz kârları gördünüz" cümlesiyle özetlenebilir.

TÜSİAD 2002 yılından başlayarak uzun bir süre hiçbir hükümete vermediği desteği verdi. Biraz da bunun sonucu olarak işadamlarının "elini taşın altına sokması" konulu destek talepleri ara sıra dillendirilirdiyse de çok ağır basmadı.

Ama Erdoğan, TÜSİAD'a görüp göreceği en büyük "kıyakları" yapmış olsa da sesleniş hep mesafeli oldu. 90'lı yılların popüler arabesk şarkılarından birinde olduğu gibi; "Bir dost gibi davran bana, herkes bizi öyle bilsin!"

MÜSİAD toplantıları ise hep daha aile için, hep daha sizli değil bizli toplantılar oldu. 3 Haziran günü MÜSİAD Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma ise, belli açılardan MÜSİAD üyelerinden daha geniş bir kitleye, "iş dünyasının" bütününe seslenir gibiydi. İşyerlerinde sendikalaşma oranının, örneğin Koç işletmeleriyle karşılaştırıldığında sıfıra yakın sayılabileceği MÜSİAD patronlarına, MÜSİAD toplantısındaki şu sözleri, salonda uyuklayan yeşil sermaye temsilcilerinden çok Koç ailesinin kulaklarını çınlatmış olmalı:

"Olağanüstü Hal girişimcilerin yatırımcıların önünü mü kesiyor, yoksa önünü mü açıyor. Eskiden patron fabrikasına giremiyordu. Biz geldik fabrikalarınızın kapısını açtık. OHAL sadece terör için var, terörist olmayan için OHAL yok hükmünde. Terörle mücadelenin gerektirdiği kadarıyla bu uygulama devam edecek. Hükümetimiz yatırım yapmak isteyenler için ciddi teşvikler sağlıyor. İşçinin grev tehdidini artık yasalarla engelledik."

doğru: AKP'nin beton stratejisini kolaylaştıran Koç grubunun sanayi adına biraz ileri sarılmış "montajcılık"ta ısrar etmesi oldu.

Ali Koç'un Erdoğan'a rakip Başkan adayı olması konusunda yapılan şakalar, Koç ailesinin seküler bir güç olarak AKP'nin karşısına çıkması konulu spekülasyonlar...

Tüm bunlardan daha gerçek olan, AKP'li yıllarda özelleştirmeler, kamu mallarının satışı, ihaleler, silahlanma

projeleri gibi kanalların yanı sıra, işçi düşmanı politika ve düzenlemelerle kurulan bağlar.

Koç, AKP'li yıllarda semirdikçe semirdi. Aslında "AKP'li yıllarda da" demek daha doğru olur. Ali Koç, Erdoğan'dan ne kadar memnundur, Erdoğan'ı arkasından itip çukura yollar mı bilemeyiz. Kesin olan, tüm zamanların kazananı Koç Holding'ten çıkıp da AKP'nin inşa ettiği Osmanlı Cumhuriyeti'ne başkanlık etmenin cazip de gerekli de olmayacağı. ■

TKP heyeti Küba'da

Geçtiğimiz hafta içinde Küba'ya giden Türkiye Komünist Partisi heyeti bir dizi görüşme gerçekleştirdi. TKP heyeti karşılıklı görüşmelerin çok verimli geçtiğini belirterek Küba ziyareti hakkında şu değerlendirmeyi yaptı: Ülkeye uygulanan ağır abluka pek çok sorun ve kısıtın devam etmesine neden oluyor. Ancak ne mutlu ki, bütün sorunlara ve abluka altında zorunlu hale gelen reformların getirdiği risklere karşı Küba Komünist Partisi kararlı ve iyi bir donanıma sahip kadrolarıyla görevinin başında.

Küba, bağımsızlığını ve egemenliğini koruyan ekonomi politikalarını, sosyalist karakterin altını çizen ve geri dönülmezliğini vurgulayan bir perspektifle devam ettiriyor. Küba'ya karşı yürütülen propaganda, devrimini gerçekleştirmiş bir ülke olmanın kimi zorunlulukları ortadan kaldırmadığını kanıtlar nitelikte...

Sosyalizmin insanlık için ne kadar önemli bir ileri adım olduğunu yeniden ve yeniden göstermek ama iktisadi alandaki mücadeleyi hiç bırakmamak bu zorunluluğun en temel unsurları arasında geliyor.

Geçtiğimiz günlerde Küba Komünist Partisi'ni ziyaret

etmek ve yaşanan gelişmeleri yakından izlemek, iki parti arası görüş alışverişinde bulunmak üzere Küba'ya giden TKP heyeti bir dizi görüşme yaptı.

Ziyaretin ilk gününde Merkez Komite üyesi ve Avrupa ilişkileri sorumlusu Juan Valdes ile buluşan heyet karşılıklı olarak Avrupa'da yaşanan krizi değerlendirdi.

Latin Amerika ülkelerinde yaşanan dönüşüm süreci hakkında Küba Komünist Partisi Merkez Komite üyesi ve Latin Amerika sorumlusu Jorge Arias ile yapılan görüşmede yaklaşık 10 Latin Amerika ülkesini kapsayan bu süreç değerlendirildi. Arias Latin Amerika'da yükselen

sağın kullandığı taktiklerden bahsetti ve sol kanat iktidarlarla birlikte yaşanan dönüşümün tek tek ülkelerde kimi kazanımları beraberinde getirmesine rağmen radikal bir ekonomik dönüşüme yol açmadığı, sağ unsurların ve emperyalizmin bu durumu kullandığı ifade edildi.

TKP heyetinin görüşmelerinde Fidel'in ölümüyle birlikte Küba'nın sosyalist karakterinin zayıflayacağı yönünde kopartılmaya çalışılan yaygaranın gerçeği yansıtmadığı bir kez daha görüldü.

Ülkeye uygulanan ağır abluka pek çok sorun ve kısıtın devam etmesine neden oluyor. Ancak ne mutlu ki, bütün sorunlara ve abluka altında

zorunlu hale gelen reformların getirdiği risklere karşı Küba Komünist Partisi kararlı ve iyi bir donanıma sahip kadrolarıyla görevinin başında. ■

OKUYAN'DAN KÜBALILARA SEMİNER

Aynı zamanda diplomat yetiştiren bir okul olan Uluslararası İlişkiler Yüksek Enstitüsü'nde TKP MK Sekreteri Kemal Okuyan tarafından Türkiye'nin dış politikası ve Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler üzerine bir seminer gerçekleştirildi. Uluslararası ilişkiler alanında çok sayıda uzmanın katıldığı seminerde, Okuyan son yıllarda Türkiye'nin Ortadoğu politikasındaki dönüşümün temel noktalarını açtı.

CONTINUAREMOS DEFENDIENDO LA REVOLUCIÓN.

KÜBA GENÇLİĞİ GÖREV BAŞINDA

TKP heyetinin Genç Komünistler Birliği Merkezi (UJC) ile yaptığı görüşmede Küba gençliğinin sorumluluk alanları ve Küba'nın tarihsel mirasının korunması ve yaşatılması, devrimin güncelliği, sosyalizmin kazanımlarının korunması konusunda gençliğe düşen rol konusunda paylaşımlarda bulunuldu. Görüşmelerde emperyalizmin Küba gençliği üzerindeki kültürel ve ideolojik savaşına karşı alınan önlemlerin önemine değinildi. Emperyalizmin Küba gençliğine yönelik siyasi ve ideolojik saldırılarıyla mücadelenin, bu merkezin en önemli mücadele konusu olduğu söylendi.

ABLUKA SÜRÜYOR, DAYANIŞMA DA...

Küba Halklar ile Dostluk Enstitüsü'ne (ICAP) yapılan ziyarette ABD ablukasının öz itibariyle devam ettiği vurgulandı, bu ablukanın dayanışma hareketi açısından da yarattığı sorunlara işaret edildi. Küba açısından devrim ilkelerinin ne AB'yle ne de ABD'yle müzakere konusu olacağı belirtildi. Dünya genelindeki dayanışma hareketlerinin yalnızca Küba'yla değil, diğer Latin Amerika ülkeleriyle de dayanışma içinde olmasının hayati önemde olduğu üzerinde duruldu.

KÜBA'DA KADINLAR

Küba Kadın Federasyonu (FMC) ile yapılan görüşmeler ise şunu gösteriyor ki, Kübalı kadınların yaşamlarının iyileştirilmesi için alınan önlemler, Küba devriminin içeriğindeki kadın varlığı ve ağırlığı aynı güncellikte devam ettiriliyor. Sosyalist bir toplumun inşasında ve devam ettirilmesinde kadınlara düşen rol ve sorumluluk Küba'da büyük bir ciddiyet ve titizlikle ele alınmaya devam ediyor.

Kadınlar eğitim, sağlık, hukuk, bankacılık gibi alanlarda çok yüksek oranlara varan bir ağırlığa sahipler. Bu alanlarda %80'lere varan kadın ağırlığı kendini siyasi yaşamda ve temsiliyet düzeyinde de gösteriyor. Yönetime katılımda kadınların oranı %47'lerde seyrediyor. Çalışma yaşamında kadınların işgücüne katılım oranı ise %60'larda... Ülke genelinde federasyona üye 4 milyon kadın ise %90'lara tekabül eden bir oranı ifade ediyor.

Küba'da erkekler için tarif edilen özel bir meslek alanının olmayışı kadınların çalışma yaşamında ne derece önemli bir yere sahip olduğunu kanıtlar nitelikte.

SENDİKALAR BİRLİĞİ'NE ZİYARET

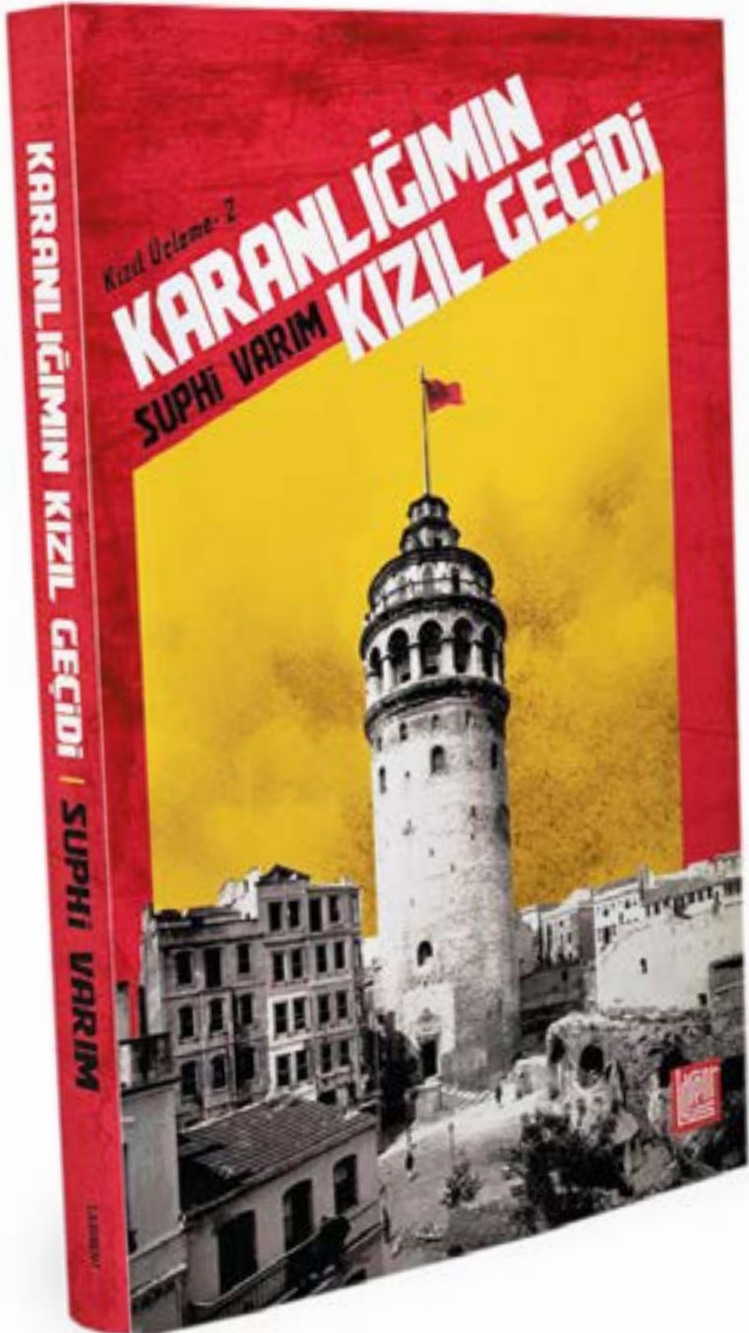
Küba Merkezi Sendikalar Birliği'ne yapılan ziyarette Küba'daki mevcut sendikal yapılanmayla ilgili bilgi verildi. Sektörel sendikalaşmanın önemine, sendikaların Küba Komünist Partisi ile ilişkisine ve işbirliğine değinildi. Reformlarla birlikte devlet dışında istihdam edilenlerin de sendikal örgütlenmesini sürdüren Sendikalar Birliği'nin toplu görüşme ve sosyal güvenlik hakkını nasıl koruduğu anlatıldı.

Suphi Varım ile...

'Karanlığımın Kızıl Geçidi' üzerine

İlk kitap Simirna Kızılı'nın ardından Suphi Varım'ın kaleme aldığı Kızıl Üçleme'nin ikinci kitabı "Karanlığımın Kızıl Geçidi" okuyucuya ulaştı. İkinci kitabın kahramanı Komiser Sergey bu sefer 1921 İstanbulu'nda.

Sergey işgal altındaki ülkede bir yandan kurtuluş mücadelesini ve taraflarını izlerken diğer yandan öldürülen yoldaşının katilinin izini sürüyor. Simirna Kızılı'nın ardından Karanlığımın Kızıl Geçidi de ilgi çekecek gibi görünüyor. Kitabı, yazarı Suphi Varım ile konuştuk.

Üçlemenin her iki kitabında da dönemin başat siyasal akımları karakterlerinde ete kemiğe bürünüyor. Bolşevikler, İslamcılar, milliyetçiler, anarşistler, Türkiyeli sosyalistler... Bu, senin hayata ve tarihe bakışınla mı yoksa adı geçen dönemin taraflaştırıcı etkisiyle mi ilgili?

Bir romana başlamadan önce romanın geçtiği dönemin tarihini iyi incelerim. Kitaplar, fotoğraflar, kartpostallar... Kızıl Üçleme'nin ilk iki kitabında tarihin o döneminin görüntüsü, aktardığım şekilde. Yine de Karanlığımın Kızıl Geçidi'nde Simirna Kızılı'na oranla araştırmayı daha geniş kapsamlı tuttuğumu söylemeliyim. Bu nedenle olayları ve karakterleri daha detaylı kurgulamak için ikinci romanda farklı bir anlatım modeli kullandım.

Dediğin gibi, devrin başat

politik akımlarını belirli karakterlerde somutlaştırdım. Genelde bu tarzı tercih ederim, bütün romanlarımda bu böyledir. Tarihi olgulara tarihsel materyalizm ve sınıflar açısından yaklaşırım. Bunu Karanlığımın Kızıl Geçidi'nde ilk kitaba oranla daha çarpıcı yansıttığımı düşünüyorum. Bilimsel ya da popüler tarih kitabı yazmıyorum tabii. Dolayısıyla olayın kurgu ve serüven boyutu ve gizem boyutuyla yapıtı renklendiriyorum.

Karanlığımın Kızıl Geçidi'nde kurguya parça parça tezler de yerleştirdim. Karakterlerin ağzından elbette. Mesela Valeria âmâdır. Âmâ olması onu yıldırılmaz. Hayata bağlıdır. Devrime katılmamanın sancısını yaşar. Yine de kendisine takılan Sergey'e, "karanlığımın kızıl geçidinde umutla yürüyorum" diyerek cevabı yapıştırır.

'KAPİTALİST SİSTEM KRİZ İÇİNDE'

Peki neden politik polisiye?

Toplumsal sisteme ilişkin söylemek istediğim çok konu var. Bunun için politik polisinin kendi açımdan son derece uygun olduğunu düşü-

← SUPHI VARIM'IN "KIZIL ÜÇLEME"SI

Suphi Varım'ın kaleme aldığı "Kızıl Üçleme'nin ikinci kitabı "Karanlığımın Kızıl Geçidi" okuyucuyla buluştu. "Simirna Kızılı"nın ardından "Karanlığımın Kızıl Geçidi" de okuyucunun ilgisini toplayacak gibi görünüyor. Varım, üçüncü kitapta Kurtuluş Savaşı yılları, savaşa katılmak isteyen İttihatçılarla Mustafa Kemalçiler arasındaki güç mücadelesi, fırsat kollayan gericileri ve padişahçılara yazdığını aynı zamanda da romanın Ankara'da geçtiğini belirtiyor.

bir hisse kapılıyor. O dönem Türkiye'si'nin çok uluslu, çok kültürlü yapısı kitabın atmosferini oluşturuyor. İlginç olan şu ki; romanlarında duygular da gözlemci anlatım tarzından nasibini alıyor. Okuru hisler dünyasına dâhil etmiyorsun. Bu bilinçli bir tercih mi?

Dediğim gibi, yazacağım roman hakkında yemeklerden evlerin dekorasyonuna kadar çok araştırma yaparım. Mekânları dolaşırım. Çoğu artık yıkılmış olsa da eski yerlerini bulur, gezerim. Kozmopolit yapı her romanımda vardır. Evet, okuru duygu dünyasına zoraki bir şekilde dâhil etmem. Okurun kendisine kalsın isterim. Sonuçta duygu da maddi dünyadan, toplumsal ilişkilerden kaynaklanır. Okuyucu onu izlesin bence.

'SOSYALİST DEVRİM MUTLAKA OLACAK!'

Roman arka kapağında; "müfredat dışı bir dönem romanı" diye tanımlanıyor. Romana bu çerçeveden baktığımızda "müfredat dışı" olmasıyla ilgili ne söyleyebilirsin?

Nedenini sormadım. Resmî tarih dışındaki yayınlardan yararlandığım için herhalde öyle yazılmış. Belki de ana karakter; güçlü kuvvetli, padişah sevdalısı bir Osmanlı hafiyesi olmadığı içindir. Hani bir yumrukta on kişiyi yere serer ya, onlardan. Belki de günümüzün

geçer akçesi dincilik-liberalizm ilişkisini popüler şablonun dışına taşarak betimlediği içindir.

İki kitabın kapağında da orak-çekiçli Sovyet bayrağı görülüyor. Birincisinde İzmir Saat Kulesi'nde, ikincisinde Galata Kulesi'nde. Bu kapak tercihleri ile ilgili ne söylersin?

Çok iyi oldu, çok sevdim. Tarihi romanların çoğunda takvim kapağı gibi kitap kapağı olur. Bunlar öyle değil. Dahası da şu... Bizim partililer dışındaki genç kuşakların Sovyetler Birliği'nden, sosyalizmden, sosyalizmin insanlığa kazandırdıklarından pek haberleri yok. Kapağa bakıp bilimsel kitaplar okuyup araştırırsınlar. Ben okuyucu sohbetlerinde hep bahsediyorum. Tabii kapağın şöyle bir anlamı da var; "Sosyalist devrim mutlaka olacak!"

MİLLİYETÇİLİK, GERİCİLİK, PİYASACILIK

3. romanda kahramanın serüveni Ankara'da devam edecek diye tahmin ediyoruz. Senin gibi kaleminin malzemesini; farklı kültürlerden, farklı siyasetlerden, farklı dillerden, renklerden devşiren bir yazar için her alanda giderek tekleşen "Ankara" yeterli malzeme sunacak mı?

Tahmini bırak, Ankara'da geçen romanı tamamladım bile. Şu anda dinlenmede. İki üç ay sonra göz gezdireceğim. Bakalım neler eklerim, neler çıkarırım. Tabii dönemin Ankarası'nda, İzmir'de ve İstanbul'da olduğu gibi zengin mekân ve kültür malzemesi yok. Ancak siyasi yapı oldukça zengin. Kurtuluş Savaşı yılları, savaşa katılmak isteyen İttihatçılarla Mustafa Kemalçiler arasındaki güç mücadelesi, fırsat kollayan gericiler ve padişahçılar... Böyle birçok siyasi veriyi kullandım. Türkiye ve Sovyetler Birliği arasındaki ilişkileri de unutmamak gerek.

İlk kitap milliyetçilik üzerine, ikinci kitap dinci gericilik üzerine. Bu bağlamda üçüncü kitapta başrolü piyasacılık alacak gibi görünüyor. Ne dersin?

Evet öyle. Zaten üçünü birbirinden ayırmıyoruz. Romanda bir tacir piyasacı, bir de banka memuru liberal var. ■

nüyorum. Doktoramı da siyasal tarih ve iktisat tarihi alanında, disiplinler arası yaptım. Yani aslında aşına olduğum konuları polisiyeye aktarıyorum. Ne yalan söyleyeyim, bu kolayıma da geliyor.

Aslında sadece bir üst yapı unsuru olan politikayı katmıyorum kurguya. Altyapının üstyapıyı nasıl şekillendirdiği, karakterlerin sınıfsal durumlarının düşüncelerini, davranışlarını nasıl belirlediği de var. Elbette ki bir polisiye roman ölçüsünde. Toplumsal süreçten, ideolojiden kopuk, gökten zembille indirilmiş gibi yaşayan karakterlerim pek yoktur. Sergey Andereyev böyledir, Kâmil Cevat böyledir, gerici İlhan Abdullah böyledir.

Politik polisiye sence günümüze ne söyleyebilir?

Kapitalist sistem kriz içinde. Bu düzene eklenmiş ülkelerde de kriz, toplumsal çürüme, yoksulluk, yozlaşma, ırkçılık, dincilik, hurafecilik gibi birçok olgu var. Liberal, muhafazakâr, sosyal demokrat hükümetler, siyasi partiler, sistemin gözüne girme telaşı içinde. Hepsi ucuz popülizme sığınmış durumda. Bu, dünyada ve Türkiye'de politik polisiye

yazarları için söz söylenecek uygun bir alan. Yani malzeme bol. Örneğin; etik çürümeden ne güzel politik polisiyeler çıkar. Cehaletin ve lümpenliğin politik yansımaları da başlı başına polisiye konusudur. Hele emperyalizm-Türkiye bağından ne çarpıcı casusluk romanları çıkar.

Muhafazakârlık demişken, Türkiye'de İslamcılığın kökenleri konusunda derin bir dağarcık görülüyor kitapta. Bunu neye borçlusun?

Okuyup incelemeye. Tabii, çok da eğlendim. Cinler ve dini menkıbeler hakkındaki yayınları inceledim hem güldüm hem de yararlandım. Mesela; romandaki Selahattin Vasfi Hoca ve Mustafa Rıza. Bunlar dini web sitelerindeki yazılardan, oralara gönderilip yanıtlanan sorulardan oluşan karakterlerdir.

Her iki romanında da maddi dünyaya dair detaylı betimlemeler göze çarpıyor. Örneğin; bir yemek masası hakkında yazdıklarını okurken iştahımız açılıyor ya da Sergey'le birlikte İzmir'in veya İstanbul'un sokaklarında dolaşıyormuşuz gibi

37 YIL ÖNCE İŞÇİ DÜŞMANI MECLİSE KARŞI TOPLANDILAR BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ'NİN KARARI BÖYLE ALINDI

1970 Haziranı'nda sarı devlet sendikacılığına karşı güçlenerek büyüyen devrimci sınıf sendikaları Meclis'ten çıkan bir yasayla hedef alındığında, işçiler Merter'de DİSK yönetiminin çağrısıyla toplandı.

14 Haziran günü direniş kararı alınan toplantıda konuşulanlar daha sonra polis kayıtları olarak mahkemede işçilerin karşısına çıkarıldı.

İsmi tespit edilemeyen konuşmacı: Arkadaşlar, Maden-İş dördüncü bölge temsilcisi ve Süleyman Demirel'in kardeşi Şevket Demirel'in Haymak Fabrikası'ndan işçi temsilcisi başkanıyım... Arkadaşlar, bizlerin alın teri ile kazanmış olduğumuz haklarımızı yiyen işverenler ve yavrularımızın rızkını yiyen sarı şebekeler tarafına her an karşı koyacağız.

Kemal Keskin: ...Türk-İş yöneticileri ekme teknelerine tabii ki tekme vurmak istemiyorlar. Çünkü A.İ.D'den aldıkları paranın miktarını da hesap ettik... Biz güçlendikçe, işçi sınıfı DİSK'e gönül bağladıkça artık yavaş yavaş Amerikan emperyalizminin parası da kesilmeye başladı. Çünkü dikkat ederseniz yabancı sermayenin tamamen Türkiye'de bulunan işyerlerinin çoğu DİSK'e bağlı

sendikalar tarafından sözleşmelere bağlanmaktadır. Arkadaşlar, devrimci işçinin bir görevi vardır: burjuvanın çıkarttığı işçiden yana olmayan kanunu yırtıp onun suratına atmaktır...

Cizlavet Lastik Fabrikası Baş Temsilcisi Celal Doğan: Kıymetli arkadaşlarım, burada alacağımız kararlar nedir biliyor musunuz? Nedir? İlk önce memleket, ikinci devlet, üçüncü sabahleyin kahvaltı yapamayan ve çocuğuna 25 kuruş veremeyen işçi arkadaşlarımızın haklarıdır. Bu karara karşı çıkacak hangi kitle, hangi burjuva, hangi yüksek gelirli alçak varsa çıkar karşıma. Muhterem arkadaşlar, özür dilerim. Tekliyorum, yaşım otuz beş. Dişlerim takma. Bu takma dişlerimle bu kararı alan Demirel hükümetini yeriz, yer!

Maden-İş 6. Bölge İşyeri

Böylece işçi sınıfımızın tarihine ilişkin çok değerli bir belge polis ve mahkeme marifetiyle tarihe yazıldı.

Yıllar önce Sınıf Tavrı dergisinde yayınlanmış olan bu kayıtların tamamına sol Haber portalından ulaşılabilir.

İşçi konuşmalarından kısa bölümleri yayınlıyoruz. Sınıfımızın onuruyla...

Temsilcisi Celal Alçınkaya: Bizlerin, işçilerin aleyhimizde çalışan kim olursa olsun, Türkiye'mizde onlara fırsat vermeyeceğiz, arkadaşlar. Mesele yalnız sendikalar kanunları değil, bizim aleyhimizde meclisten birçok kanunlar çıkabilecektir arkadaşlar. Ama biz işçi olarak el ele vereceğiz. Tüm olarak ve işyerlerinde çalışan kardeşlerimizle beraber meseleleri ele alacağız...

Arçelik İşçi Temsilcisi Remzi Aslan: ...Bizim aleyhimize çıkan kanunlarla bizi bağlayacak o elleri mutlaka kıracağız... İcap ederse o Türki-İş'i ortadan kaldıracacağız. Bizler bir kahve içmeye paramız olmaz iken, alın terimizi sömüren işverenlerle işbirlikçi o Çoban Sülü denen kişi bu akşam Hiltonlarda, boğazlarda eğlenmekte-

dir. Onlar orada viski içerken, biz 15 kuruşluk terkoz suyunu dahi bulamıyoruz. Arkadaşlar, işte bizim alın terimizi yiyen bu şerefsizlere her zaman için ders vermeye hazırız...

Türk Demir Döküm Fabrikası'ndan işyeri temsilcisi Recep Akgül: Benim iki yaşında evde bir çocuğum var. Baba akşama eve gelirken bana ne getireceksin, dedi. Hepimiz adına konuşuyorum, iki yaşındaki çocuğumuz yarın sabah evden çıkarken "baba bana ne getireceksin" dediği vakit, "oğlum ben akşama eve gelmeyeceğim savaşa gidiyorum" dememiz lazım. Çünkü bu savaş babasının değil, oğlunun, gelecekteki oğlunun savaşıdır. Bugün alacağımız savaşın kararı bizden sonra gelecek işçi sınıfını yaratmamız için yapacağımız bir savaştır. Ar-

kadaşlar, biz Türk Demir Döküm işçileri olarak bu savaşa her zaman hazırız.

Vehbi Kaymalıoğlu olarak anons edilip kürsüye gelen ve Fehmi Nasuhoğlu olduğu anlaşılan konuşmacı: ...Son günlerde

görüyoruz ki Süleyman Demirel tamamen şaşkırdı. Ne yapacağını bilmiyor. Şaşkın ördek suya bıraktığınız zaman götün üstü yüzermiş, bu da başladı artık geri geri yüzmeye. Kendisi zamanında çobanlığından bahsediyordu. Acaba Türk işçisini de davar sürüsü mü zannediyor? Özür dilerim, artık eski devir ölmüştür. Davar sürüsü ölmüştür. Artık karşısında bir aslan sürüsü vardır...

QR kodu akıllı telefonunuza okutarak konuşmaları tamamına ulaşabilirsiniz...